

העיתון שלנו

מגזין המרכז הרפואי ע"ש אדית וולפסון • גיליון 12 • ספטמבר 2011

**שתהא זו שנה
של בריאות
של שמחה
ושל קירוב לבבות**

בריאות קודמת ליופי.
צוות תזונה ודיאטה

14

על מפת התקשורת:
בית חולים בכותרות

12

רפואה דחופה וולפסון.
ביקור במיון שלנו

10

זכר הנאה

עובדות ועובדים יקרים,

אנו עומדים בפתחה של שנה עברית חדשה, שנה של התחלות חדשות ושל תקוות לשנה טובה ופורייה יותר מהשנה המסתיימת בימים אלה.

בשנה החולפת בית החולים עמד בפני אתגרים לא קלים. האחריות והרופאים יצאו למאבקים מקצועיים. כתוצאה ממאבק האחריות צומצם מספר המאושפזים במחלקות הפנימיות, ואנו נאלצנו למצוא פתרונות לכל המטופלים אשר הגיעו וטופלו בבית החולים.

הרופאים יצאו למאבק מקצועי ממושך על עתיד הרפואה בישראל, מאבק שכלל לסירוגין השבתה כללית של בית החולים, חדרי ניתוח ומרפאות חוץ. השביתה גרמה לדחיית תורים של ניתוחים וטיפולים במרפאות החוץ ולסבל רב לחולים.

למרות כל הקשיים, עשינו יחד אתכם את כל המאמצים על מנת שהמטופלים ייפגעו ברמה מינימלית ויקבלו את הטיפול הטוב ביותר שניתן, ועל כך אני מבקש להודות לכל אחד ואחת מכם.

התחלנו השנה בבניית קומת אשפוז, ואני מקווה שהפרויקט יסתיים תוך כשנה וחצי. בסוף העבודה תהיה במרכז הרפואי וולפסון מחלקה לטיפול נמרץ כללי מהמתקדמות בישראל.

על אף הקשיים התקציביים שאנו עומדים בפניהם נרכש ציוד חדש - בין השאר, מכשיר ממוגרפיה שיחל לפעול בקרוב ויאפשר אבחון וטיפול ברמה הגבוהה ביותר.

אני מבקש לאחל לכל אחת ואחד מכם באופן אישי ולבני משפחותיכם שנה טובה, שנת בריאות, שגשוג והצלחה.

ד"ר יצחק ברלוביץ
מנהל המרכז הרפואי

שגא 15 שנה
של זריאוא,
של שמחה
ושל ירוח אדמו

4 לחיי התחלות חדשות
לוח המודעות של רינת הירש

5 מפרגנים

מינויים, פרסים והוקרות

6 וולפסוניז

מהנעשה במרכז הרפואי

9 בחזית הרפואה

מחקרים חדשים בוולפסון

16 הסיעוד בשטח

אחריות - ושגרירות בעולם

17 לומדים סיעוד

כך אנו מקדמים בריאות

18 הסיפור של סימה

סימה אורן שלא היכרתם

23 היה לי חבר...

עדכוני עמותת הידידים

24 עושים היכרות

על ועדת חריגים בשביתה

25 היו ימים

מדורו של ד"ר עוזי רביב

27 תודה לכם

מכתב מרגש במיוחד

בשער: "ציצו הליצן" (דוד שילמן) מרגיע ילדה מחו"ל שאושפזה בוולפסון לניתוח מציל חיים במסגרת עמותת "הצל ליבו של ילד"

העיתון של
מגזין עובדי וולפסון

גיליון מס' 12
ספטמבר 2011
אלול תשע"א

חברי המערכת: ד"ר יצחק ברלוביץ, ד"ר עוזי רביב, ד"ר אמיר טנאי, אסתר שלום, אהובה פרידמן, קלמן גרנק, מרק גלברג, רינת הירש, פנינה ארד, דליה המאירי, שירלי קרמר, אסתי אהרונ, שושי פרידמן, דבורה שרר, מיכל ויינשל שיימן

ציילומים: ברק נונא
ידיעות: מיכל ויינשל שיימן
עריכה, עיצוב והפקה:
שריג רעיונות

לתגובות והעברת חומרים: director@wolfson.health.gov.il

גם אתה יכול לעבור לבנק המשתלם במדינה

בנק ישראל קובע:

"בנק יהב הוא הבנק הזול ביותר בשירותים נפוצים בחשבון עו"ש"

בפער משמעותי מיתר הבנקים. 10.1.11

הצטרפו עוד היום לבנק יהב ותיהנו גם אתם מחשבון ללא עמלות עו"ש!

פטור מעמלות פקיד • פטור מעמלות ערוץ ישיר • פטור מעמלת מינימום
פטור מעמלת הקצאת אשראי • פנקסי שיקים רגילים חינם (עד 6 בשנה)

שיווק 6.11 מגזין וולפסון

הלוואות מסובסדות
לרכישת רכב
מימון בריבית אטרקטיבית,
ההלוואות בשיתוף חברות הרכב
Budget | av/s

30 אג' הנחה לליטר דלק
ב-189 תחנות סנוול שבהסדר
(פרטים נוספים ורשימת התחנות שבהסדר,
באתר הבנק / מועדון נכון)
ההנחה לכל לקוחות בנק יהב
וחברי מועדון נכון מחזיקי כרטיס אשראי
מסוג ישראלכרטיס / או אמריקן אקספרס

מרכזי ייעוץ השקעות
שירות ייעוץ אישי ומקצועי
בסניפים הראשיים

משכנתא בתנאים ייחודיים
ללקוחות יהב
טפחות בעמדות שירות ללקוחות יהב
בסניפים הראשיים

אנו לשירותכם בשלוחת רוטשילד בביה"ח וולפסון

ימים א', ג', ד' 8:30-14:00 • ימים ב', ה' 8:30-13:30, 15:00-17:30 • ימים ו' אין קבלת קהל

בנק יהב
הכי משתלם בשבילך

ההצעה היא לשכירים בלבד. מתן ההטבות מותנה בקיומו של חשבון עו"ש אליו יופקדו משכורות הלקוח באופן שוטף, מינימום 5,000 ש"ח כל האמור בפרסום זה נכון למועד הפרסום וכפוף להוראות הדיון, הרשויות המוסמכות, הסכם המעסיק ולנהלי בנק יהב. אין בפרסום זה משום התחייבות, ואין ייעוץ, חוות דעת או המלצה ביחס לפעולות האמורות, לרבות כדאיותן. מתן האשראי, הבטחות ודמי הטיפול בכפוף לאישור הבנק ותנאיו, הבנק רשאי לשנות את התנאים בכל עת

הפרס ע"ש פרופ' קישון הוענק לחמישה עובדים מצטיינים

העובדים המצטיינים של וולפסון ביחד עם מרים קישון (יושבת במרכז), פרופ' יוסף רוזנמן (שלישי משמאל) וד"ר זהבית זיו-נר (שנייה משמאל)

קישון לשנה זו:

ד"ר נטליה קרמניסקי, רופאה אונקולוגית, על פעילותה בתחום סרטן השד • **מלי בורוכוב**, אחות אחראית במכון ההמטולוגי • **סבטלנה כצוביץ**, אחות אחראית ביחידת הצנתורים • **סלע טל**, טכנאי רנטגן ביחידת הצנתורים • **אורה נוגה**, כוח עזר במיון ילדים.

כמדי שנה נערך בבית החולים טקס הענקת פרס העובד המצטיין על שם פרופ' יחזקאל קישון, שהיה מייסדו ומנהלו הראשון של מכון הלב בוולפסון. בטקס, שהתקיים זו השנה הרביעית, נכחו מרים קישון, אלמנתו של פרופ' קישון, ושתי בנותיה, ד"ר זהבית זיו-נר, סגנית מנהל בית החולים, ופרופ' יוסף רוזנמן, מנהל מכון הלב בוולפסון. זוכי פרס

לחיי התחלות חדשות

לכל אדם יש נתיב ייחודי לו, והחיים כנראה מובילים אותו אליו. ועדיין, לראות אנשים מתחילים ללמוד בגיל מאוחר או עושים הסבה בקריירה, זה מעורר בי השראה. כן, כמו הסיפור שלו

מאת רינת הירש

שמחת החיבוק שקיבלתי עדיין מורגשת בגופי. "מורתי היקרה, תראי לאן החיים הובילו אותי. בזכותכם, בזכות בית הספר או נכון יותר שגרמתם לי לעזוב, אני עושה את מה שתמיד רציתי. אני מצייר, מטייל וגם מתפרנס נהדר... כשעזבת, לא הייתה לי ברירה, הייתי חייב לעבוד, אז עשיתי רישיון נהיגה על אוטובוס ומצאתי עבודה. בהפקות בנסיעה התיירים מתיישבים מולי ואני מצייר פורטרטים של אנשים בכל התנחות האורתופדיות שלמדתי. אני אפילו משתמש בטכניקות הריאיון המסייע בתקשורת, שלמדתי בשיעורים..."

כדי לעזור לאנשים, לפעמים צריך רק להקשיב ולהגיד את המילה הנכונה בזמן הנכון, ורצוי בשפה שיבינו... את זה תמיד אמרתי. וגם, שלכל אדם יש נתיב ייחודי לו, והחיים כנראה מובילים אותו אליו. אני יודעת גם שנהג הוא אחד שידוע את הדרך, הוא מוביל. ועוד אני יודעת שהוא, הנהג שלנו, אמן ומטפל בנשמתו. הוא הגיש לי את התמונה שצייר וחתם עליה בשמו.

לחיי התחלות חדשות.

שנה טובה, רינת

להיות אח מוסמך הוא רצה, לטפל ולהגיש את אהבתו לאחרים בשפה של הלב, והשכר יכול היה לאפשר לו פרנסה ראויה. את קשיי השפה העברית הוא התקשה להסתיי. בעבודות שהיה צריך להגיש בכתב היו לו טעויות. הציונים לא השביעו את רצון התקנון. "בשל מספר רב של כישלונות אנו נאלצים להפסיק את לימודיך בבית הספר לסיעוד" - כך היה כתוב במכתב שנשלח אל ביתו, והוא עזב. תלמידים שפרשו מכל מיני סיבות מלווים אותי במחשבות. המבט והרגש, החוששים מעתיד בלי כיוון, חרוטים בתוכי. יש גם מבטים של משפחות. איך יסתדרו, ממה יחיו, איך ישתלבו בארץ שבה התאקלמות ראשיתה פרנסה?

יום ירושלים. העיר לבשה צבעי חג. אוטובוס התיירים הממוזג התקרב לעיר העתיקה. שם היינו צריכים לחכות לו. פסססס... נשמע הצליל של פתיחת הדלת. הנהג יצא לקראתנו ובחיוך רחב פצח בקול: "ברוכים הבאים לאוטובוס היחיד מסוגו בארץ ולתערוכה המוצגת על קירות החלל שלו והתקרה. אתם מוזמנים להתרשם ולכתוב בספר המבקרים, שנמצא ביציאה ליד הספסל האחורי." ובקריצה הוסיף: "טיפים יתקבלו בברכה, בעברית קוראים לזה תשר..."

את שמו לא אשכח לעולם. כמו רוב העולים שמגיעים לארץ חדשה גם הוא עזב דירה, מקום עבודה, תרבות, שפה, חברים ומשפחה. שם הוא היה מורה. כל שנה בפסח, כשסיים את קריאת ההגדה וברך "בשנה הבאה בירושלים", הוא דמע. השנה, הרגע הזה הגיע. גבר בן ארבעים, עולה חדש מרוסיה, הגיע עם אשתו ושני ילדיו לארץ שלנו. כשהחליט ללכת ללמוד סיעוד הוא עדיין עבד ככוח עזר בבית החולים. משהו משך אותו אלינו. באותם ימים הייתי אני מורה בבית הספר לאחיות.

לראות אנשים מתחילים ללמוד בגיל מאוחר, או עושים הסבה בקריירה, זה מעורר בי השראה. להיות שותפה בהקשבה לקשיים ולאתגרים הניצבים בפניהם, זו מחשבה שגורמת לי תמיד לתהות: האם אני הייתי מסוגלת להתמודד כך? מהם סיכויי ההצלחה? בשיעורי האנטומיה, כשהמרצה היה מלמד על גוף האדם, הוא היה כותב ברוסית מילים עבריות ומשרטט כל שריר ועצם בעיפרון פחם על דפים חלקים במחברת דהוייה. פעם שכח את מחברתו בכיתה, ואני הצצתי. דף אחר דף הופיעו פורטרטים מדויקים של צוות המורים לצד נופים שלא הכרתי. בקורס הזה, שהיה קצר יותר ממסלול הכשרה רגיל, הייתה לו אפשרות לרכוש מקצוע חדש.

איחולי הצלחה לבעלי התפקידים החדשים

צילה וידברג נבחרה לכהן כמנהלת השירות הסוציאלי בוולפסון במקומה של סימה אורן שפרשה לגמלאות. עד כה כיהנה צילה כסגנית מנהלת השירות הסוציאלי, שבו היא פעילה מאז הקמתו בשנת 1980. בין הפרויקטים הבולטים שהובילה במערכת השירות הסוציאלי: הקמת פורום הורי פגים וליווי פעילויות חברתיות שונות בפגייה (עם האחות האחראית יעל אושר ומנהל המחלקה ד"ר דוד קהלת), הקמת קבוצת תמיכה לאחיות ועוד.

ד"ר סורין אליאס מונה למנהל מכון הדימות ומחליף בתפקיד את ד"ר רמה כץ שכינהג בו במשך 18 השנים האחרונות. במהלך שנות פעילותו כסגן מנהלת מכון הרנטגן בוולפסון פעל ד"ר אליאס פעל בעיקר בתחומי דימות הגוף, אולטראסאונד ופעולות פולשניות תחת CT.

ד"ר אלדד שטלמן מונה למנהל היחידה לכירורגיה של כלי הדם במקום ד"ר גיורא הוד שניהל את היחידה במשך 18 שנה. ד"ר שטלמן הוא בוגר בית הספר היוקרתי לרפואה בשטרסבורג, צרפת. ב-13 השנים האחרונות היה סגן מנהל היחידה לכירורגיה של כלי הדם בוולפסון, וקודם לכן רופא בכיר ביחידה לכלי דם בבילינסון, שם גם התמחה בתחילת דרכו.

ד"ר זאב פלדברין, העוסק שנים רבות בתחום כף הרגל, מונה למנהל השירות לרגל סוכרתית שהפך, בשעה טובה, ליחידה רשמית בוולפסון (ובלעדית בישראל!). מאז החל לפעול השירות בבית החולים ירד מספר הקטיעות מעל ומתחת לברך ב-50% בהשוואה לתקופה הקודמת. במסגרת היחידה התגבש צוות רב תחומי, העוסק גם במניעה ובמחקר.

ברכות, פרופסור!

תואר פרופסור מאוניברסיטת תל אביב הוענק לאחרונה לשני רופאים בכירים מוולפסון.

פרופ' נחש שכטר, רופא בכיר במחלקת הכירורגיה, עובד בוולפסון ככירורג בכיר החל משנת 1998 והוא מומחה בתחום הניתוחים הבריאתניים (ניתוחי קיבה). פרופ' שכטר בוגר ביה"ס לרפואה של האוניברסיטה העברית בירושלים, את התמחותו עשה בשיבא והוא חבר באגודה האמריקנית לכירורגיה אנדוקרינית.

פרופ' גד מלינגר, רופא בכיר בתחום המיילדות והגינקולוגיה ומומחה בעל שם עולמי בתחום המוח של העובר, העביר בשנים האחרונות קורסים רבים ומעל ל-200 הרצאות בתחום התמחותו ביותר מ-20 מדינות בעולם. פרופ' מלינגר בוגר ביה"ס לרפואה של אוניברסיטת תל אביב ואת התמחותו עשה בוולפסון.

"המינוי מבטא את הערכת אוניברסיטת תל אביב לפעילותם האקדמית ולתרומתם למדע הרפואה", אמר מנהל בית החולים, ד"ר יצחק ברלוביץ', "כמנהל המרכז הרפואי וולפסון אני גאה על הצטרפותם לפרופסורים הנוספים בבית החולים".

כוכבי "האוס" בוולפסון: פגשו ילדים מנותחי לב

צוות שחקנים ויוצרים מסדרת הטלוויזיה האמריקנית "האוס" - דרמה רפואית שזוכה הוא ד"ר גרגורי האוס, רופא בעל שיטות עבודה שנויות במחלוקת - הגיע לביקור בוולפסון ובעמותת "הצל לב של ילד" הפועלת בבית החולים. האורחים פגשו ילדים מאושפזים במרכז וביקרו בבית הילדים של העמותה באזור, שם מתגוררים ילדים המחלימים מניתוחי לב שעברו בוולפסון. הצוות, ובו מפקי ויוצר הסדרה הפופולרית, דייוויד שור, והשחקנים ליסה אדלשטיין, עומר אפס, ג'ס ספנסר ואמבר טמבלין, נפגש עם ילדים חולי לב מהרשות הפלסטינית, מעיראק, מזנזיבר, מגאנה, מאנגולה ומאנדונזיה, שהוטסו לישראל על ידי עמותת "הצל לב של ילד" כדי לעבור בוולפסון ניתוחי לב מצילי חיים.

"ביקור צוות הסדרה 'האוס' מתרחש בזמן משמעותי עבורנו, מאחר שהקיץ אנו יוצאים למסע בהר הקילימנג'רו שבטנזניה במטרה להדגיש את פעילותה האוניברסלית של העמותה, שבמסגרתה אנו מנתחים ילדים ללא הבדלי גזע או לאום", אמר מנהל עמותת "הצל לב של ילד", סיימון פישר. המסע יתקיים לזכרו של ד"ר עמי כהן ז"ל, מייסד העמותה, שנפטר באופן פתאומי בשנת 2001 בעת טיפוס על הקילימנג'רו. "במהלך המסע נגייס תרומות לצורך ניתוחם של מאה ילדים נוספים ברחבי אפריקה", ציין פישר.

היי דרומה... עם כל הלב

אחת מהאכלוסיות הרגישות ביותר בישראל היא נשים הרות וילדים בגיל הרך בפזורה הבדואית. אחוז עוני גבוה, משפחות מרובות ילדים, שיעורי אבטלה גבוהים וחוסר בולט בשירותים בסיסיים - כל אלו, יחד עם מצוקת כוח האדם במערך אחיות בריאות הציבור בנגב - יוצרים בעיה לאומית ביכולת לצמצום פערים במדי בריאות של נשים הרות ותינוקות.

רעיון הקמת "פרויקט דרום", התנדבות של אחיות מוולפסון בתחנות לבריאות המשפחה בקרב אוכלוסיית הבדואים בנגב, הועלה על ידי אחיות בכירות בבית החולים וקיבל את ברכת הדרך מידי האחיות הראשית הארצית, ד"ר שושי ריב"א, הנהלת וולפסון והנהלת משרד הבריאות. יוזמות הרעיון - עליזה עזרן, מפקחת קלינית, וענת אבואב כהן, אחות אחראית פנימית א' - נרתמו לעניין וארגנו את הפרויקט בהצלחה רבה. במשך כשלושה חודשים (מאי-אוגוסט 2011) יצאו לנגב במספר מחזורים כ-50 אחיות מבית החולים שהתגייסו למשימה. כל אחות שהתה בנגב מספר ימים לצורך תגבור של אחיות לשכת הבריאות דרום במתן שירותי רפואה מונעת וטיפול שוטף באימהות ובתינוקות. "האחיות שלנו התנדבו לסייע לאחיות בדרום על אף מצוקת האחיות הקשה הקיימת גם אצלנו, מתוך תחושת מחויבות ורצון לתרום", אומרת לידיה ריחני, מנהלת הסיעוד בוולפסון, "אני רואה בפרויקט, מעבר לעזרה ההדדית לחברותינו למקצוע, תרומה לשיפור הרפואה המונעת ברמה הלאומית".

אחיות וולפסון בישיבת סיכום פעילות הפרויקט

רופאי וולפסון הסירו גידול של 10 ק"ג מבטן מטופל

ניתוח בוולפסון

גבר בן 70 ממרכז הארץ הגיע לאחרונה לחדר המיון בוולפסון עם כאבי בטן עזים שנמשכו כחודש ימים. הבדיקה הראשונה במלר"ד העלתה חשד לגוש גדול בבטן. בדיקת CT שנערכה מיידית הדגימה גוש גדול במיוחד בבטן, שדוחק הצידה את האיברים הפנימיים. לאחר שהרופאים בוולפסון וידאו שאין למטופל כל מחלה או רגישות אחרת, נקבע לו ניתוח דחוף במערך הכירורגי בבית החולים. את הניתוח ביצעו צוות הרופאים והאחיות במחלקה כירורגית ב' יחד עם רופאי המחלקה האורולוגית ורופאים ממחלקת הרדמה.

במהלך הניתוח נמצא גידול גדול במיוחד בקוטר של 28 ס"מ. לאחר הניתוח הגוש נשקל, ונמצא כי הוא שוקל לא פחות מאשר כ-10 ק"ג! הגידול נכרת בשלמותו, תוך שמירה שלא לפגוע באיברים הפנימיים האחרים. המטופל התאושש בתוך זמן קצר והוא מחלים היטב.

נרתמים ביחד למען בית בטוח לילדים

ד"ר יצחק ברלוביץ, מנהל המרכז הרפואי וולפסון, נמנה על חותמי האמנה לקידום בית בטוח לילדים, בתוקף תפקידו כיו"ר המועצה הלאומית לקידום בטיחות בית ופנאי של משרד הבריאות. האמנה הושקה ביוזמת יו"ר הוועדה לזכויות הילד, ח"כ זבולון אורלב, ובשיתוף ארגון "בטרים" לביטוח ילדים, התאחדות הקבלנים והמועצה הלאומית לקידום בטיחות בית ופנאי. האמנה תביא לידיעת הקבלנים ורוכשי הדירות את הסטנדרט המוסכם לבניית בתים בטוחים לילדים, ותאפשר לחברות הבנייה להצהיר כלפי ציבור רוכשי הדירות כי הן בונות בהתאם לאמנה. על האמנה חתומים גם ח"כ אורלב, מוטי כידור, מנכ"ל התאחדות הקבלנים, ואורלי סילבינגר, מנכ"ל "בטרים". "אני רואה בחתימה על האמנה צעד חשוב בדרך להפחתת היפגעות ילדים בישראל", אמר ד"ר ברלוביץ במעמד החתימה, "זהו צעד חשוב לקראת אותו יום שבו הדרישה לבית בטוח לילדים תהפוך לתנאי המחייב את כל הקבלנים בישראל".

בוולפסון מתקיימות תוכניות ייחודיות למניעת תאונות ילדים בשיתוף עם "בטרים", ביניהן תוכנית לעיצוב הרגלי בטיחות בקרב היולדות ובני משפחתן כבר מהרגע הראשון לחיי היילוד, הדרכות בטיחות לנשים יולדות, הדרכות בנושא בטיחות ילדים ברכב, בטיחות בבית ועוד. נתוני "בטרים" מראים כי 80% מסיבות האשפוז של ילדים עד גיל 4 וכ-60% מסיבות האשפוז עד גיל 17 הן עקב היפגעות כתוצאה מתאונות בית ופנאי.

מימין לשמאל: אורלי סילבינגר, ד"ר יצחק ברלוביץ, ח"כ זבולון אורלב ומוטי כידור. צילום: רוני שיצר

לא לבעלי לב חלש

ד"ר יואב גבע, אחראי שעת חירום וקרדיולוג בכיר במרכז הרפואי וולפסון, ניהל משעם בית החולים את תרגיל ההצלחה והכבאות שנערך בוולפסון ב-25 במאי כחלק מתרגול מוכנות העורף להתקפת טילים על ישראל. התרגיל נערך בשיתוף שירותי הכבאות של חולון בת ים, משטרת ישראל ומד"א, ונכחו בו רב טפסר שחר איילון, נציב הכבאות הארצי, וטפסר אבי פרץ, מפקד שירותי הכבאות של חולון. כוחות גדולים של כבאים תרגלו במתחם וולפסון תרחישים של שריפה, דליפת חומר מסוכן וחילוץ לכודים מגובה בסיוע מנף וחבלים. ד"ר יצחק ברלוביץ, מנהל בית החולים, מסר כי התרגיל עבר בהצלחה ומטרותיו הושגו, וכי בקרב יתכנס צוות משותף של וולפסון ושירותי הכבאות על מנת להפיק לקחים.

מימין: אבי פרץ, מפקד הכבאות בחולון בת ים, שחר איילון, נציב הכבאות וההצלה, ד"ר יצחק ברלוביץ, מנהל המרכז הרפואי וולפסון, ד"ר יואב גבע, אחראי שעת חירום בוולפסון

קינמון שווה המון

מחקר שערך ד"ר חוליו וינשטיין מגלה כי קינמון מסייע להורדת לחץ דם בחולי סוכרת סוג 2, אולם בניגוד לדעה הרווחת אין הוא תורם להורדת רמת הסוכר בדם

ד"ר חוליו וינשטיין

"בניגוד לציפיות ולדעה הרווחת בקרב רבים, כולל רוקחים ובעלי חנויות למוצרים טבעיים, הקינמון לא הוכיח את עצמו כבעל יכולת להוריד את רמות הסוכר בדם, אלא בהורדת לחץ דם בלבד", מציין ד"ר וינשטיין. הוא מסביר כיצד נערך המחקר: "פינינו למבוגרים מעל גיל 30, הסובלים מסוכרת מסוג 2, המשתתפים במחקר חולקו לשתי קבוצות באופן אקראי: קבוצה אחת קיבלה בכל יום כמות של 1,200 מ"ג קינמון ליום, והקבוצה השנייה קיבלה תרופת-דמה (פלצבו). כל המשתתפים עברו בדיקה פיזיקלית מקדימה על ידי רופא וכן בדיקות לחץ דם, המוגלובין מסוכר, סוכר בצום, פרופיל שומנים בדם, תפקודי כבד וכליות ובדיקת שתן. כעבור 12 שבועות המשתתפים נבדקו בשנית". תוצאות המחקר מגלות כי לחץ הדם הסיסטולי של המשתתפים בקבוצה שטופלה בקינמון ירד מהבדיקה הראשונה ב-3.4 מ"מ כספית, עם

קינמון אינו רק אחד מהתבלינים העתיקים ביותר אלא נחשב מזה עידנים כבעל סגולות רפואיות, וחסידי הרפואה האלטרנטיבית אף רוקחים ממנו תרופות טבעיות לתחלואים שונים. הרפואה המערבית לא נותרה אדישה לקינמון: מחקרים שונים כבר הוכיחו כי אכילת קינמון עשויה לשפר מדדים מטבוליים שונים בקרב חולי סוכרת. יחד עם זאת, עד כה נמנעו שלא נבדק הקשר בין הקינמון לבין מדדים אלה במחקרים אקראיים עם קבוצת ביקורת. ד"ר חוליו וינשטיין, מנהל יחידת הסוכרת במרכז הרפואי וולפסון, ערך לאחרונה מחקר שמטרתו לבדוק את הקשר בין אכילת קינמון לבין מדדים מטבוליים בקרב חולי סוכרת מסוג 2, שאינם מקבלים אינסולין. תוצאות המחקר הוכיחו כי הוספת קינמון לדיאטה היומית עשויה לשפר את לחץ הדם הסיסטולי בקרב אנשים הסובלים מסוכרת מסוג 2.

טווח של 11.4. לעומת זאת, בקבוצה שטופלה בפלצבו, לחץ הדם הסיסטולי עלה ב-1.9 מ"מ כספית. האם הקינמון יהפוך בקרוב לתרופה? עדיין מוקדם לומר. מה שכן, לסוכרתיים הסובלים מלחץ דם גבוה מומלץ לצרוך אותו בתזונה הרגילה - ולא רק בגלל הטעם.

גילה את אוזניהם

תכשיר ייחודי לדלקות אוזניים שפותח בוולפסון הוצג על ידי ד"ר יהודה רוט בכנס ארצי של רופאי א"ג

ד"ר יהודה רוט בכנס

מבצעים פעולה מוחית, צריכת החמצן של תאי המוח משתנה. הדבר מודגם על ידי שינוי בפעילות המגנטית שלהם, אשר ניתנת כיום לקריאה בזמן ביצוע בדיקת "fMRI".

יתרון בולט מבחינת הנוחות והיעילות, בעיקר בקרב ילדים. התרופה שפיתחנו מבטלת את הצורך בהזלפת טיפות אל תוך האוזן וספירתן, מונעת את דליפת החומר החוצה, וניתנת פעם אחת ביום במקום פעמיים, אמר ד"ר רוט. הוא ציין כי התכשיר נמצא בניסוי קליני רב מרכזי ועדיין אינו זמין מסחרית. פיתוח נוסף שהוצג בכנס הוא דימות בזמן אמת של תהליכים במוח המתרחשים בעת הרחה, שמיעה או בליעה, על ידי שימוש בתהודה מגנטית תפקודית (fMRI). ד"ר רוט מסביר: "כשאנו

פיתוחים חדשניים ברפואת אף-אוזן-גרון הוצגו על ידי ד"ר יהודה רוט, מנהל מחלקת א"ג וניתוחי ראש וצוואר בוולפסון, בפני עשרות רופאים בכירים, אחיות וקלינאיות תקשורת בכנס האיגוד הישראלי של רופאי א"ג שנערך לאחרונה בבית החולים. במהלך הכנס הציג ד"ר רוט תכשיר ייחודי שמקל על הטיפול בדלקות אוזניים - פיתוח ישראלי מקורי של חברת אוטיק פארמה והמרכז הרפואי וולפסון. מדובר בתכשיר אנטיביוטי בתצורת קצף, שניתן לרססו בקלות לתוך האוזניים. "לשימוש בקצף

"אין הם ידעו לשים את כל הדברים שאני צריכה בחיים בדיוק מתחת לבית שלי!"

הזמנה

צוות אחוזת ראשונים מתכבד להזמין אתכם לאירוע חגיגת ראשונים לתיאום מועד ואישור השתתפות אנא התקשרו 03-9626211 נשמח לראותכם, צוות אחוזת ראשונים

אחוזת ראשונים, לגור מעל מרכז העניינים

• מתחם חנויות • בתי קפה • מרכז רפואי • סניף דואר • כל קופות החולים

אחוזת ראשונים הממוקמת במערב ראש"צ, היא בית הדיור המוגן המוביל בישראל. האחוזה בנויה מעל "מרכז ראשונים" - מרכז מסחרי גדול שיש בו הכל: סופרמרקט, בית מרקחת, דואר, מסעדות, בנק, חנויות ובתי עסק. המרכז כולל גם את "ראשונים מדיקל סנטר" ובו מרפאות ומעבדות של כל קופות החולים, רופאים מקצועיים, מרפאת שיניים ומכון פילאטיס. חניון תת-קרקעי ויציאה תוך דקות לקניונים הגדולים ולחוץ הים של מערב ראש"צ. והכל - במרחק לחיצה אחת על כפתור המעלית!

שם נרדף לדיור מוגן
הנחשול 30 נווה-ים ראש"צ

לברור פרטים נוספים התקשרו לאחוזת ראשונים: 03-9626211

רשת הדיור המוגן הפרטית המובילה בישראל

אחוזת רובינשטיין

1-800-400-800

www.a-rubi.co.il

E.R וולפסון

מאת שושי פרידמן
ואסתר שלום

מנהל המלר"ד, ד"ר ז'אק אשרוב, האחיות האחראיות במיון, שירה שילה, והמפקחת הקלינית, עליזה עזרן, עושים לנו היכרות עם המחלקה לרפואה דחופה מצדדים שלא תמיד היכרנו: ההחלטות, העומסים, הלחץ, הריגוש, האלימות, האתגרים, ובעיקר - הגאווה המקצועית והאישית. אתם מוזמנים להקשיב לשיחה

כמו כל תחום התמחות ברפואה, גם המלר"ד דורש כיום רופאים מומחים לרפואה דחופה ואחיות בעלות קורס על-בסיסי ברפואה דחופה. המיון הוא 'הפנים של בית החולים'. מרבית המטופלים לא מתאשפים אלא משתחררים לביתם לאחר הטיפול במיון, ולכן ישנה חשיבות רבה לרושם המקצועי והאנושי שהותרנו עליהם."

הצוות

עליזה עזרן: "הצוות הקבוע כולל רופאים, אחיות ואחים, כוחות עזר, סטודנטים לסיעוד ומתנדבים. סקטור הסיעוד כולל 33 אחיות ואחים, וצוות הרופאים כולל שישה מומחים ברפואה דחופה וכן סטאגרים לרפואה, תורנים וכוננים מקצועיים מתחומי הרפואה השונים. צוות הסיעוד במיון מתאפיין באחיות ותיקות בצד קבוצה די גדולה של אחיות חדשות בשלבי קליטה שונים. במחלקה יש שבעה-שמונה מדריכים קליניים בסיעוד, הקולטים עשרות סטודנטים לסיעוד בחודש. המשובים המעולים המתקבלים מבתי הספר לסיעוד, על אופן הכשרת ולימוד הסטודנטים, מבססים את המיון שלנו כשדה לימוד קליני מבוקש מאוד."

שירה שילה: "יש לנו צוות מעורב של אחיות מוסמכות ותיקות וצעירות, רובן בעלות תואר ראשון ושני וקורס על-בסיסי ברפואה דחופה. גם כוחות העזר מיומנות כולן, וסטודנטים לסיעוד עובדים כעזר לאחות וכאקטיבטיים. לשמחתנו יש קבוצה מאוד מרשימה של מתנדבים במיון, רובם מלווים אותנו כבר שנים רבות בנאמנות, ואנו גאים בהם מאוד. הצוות מגובש, היחסים מצוינים בין כל הסקטורים ואנו דואגים להתאורר בטוילים משותפים או במפגשים חברתיים אחרים. לרענון ומניעת שחיקה האחיות נשלחות לקורסי העשרה, לקורסים מקצועיים, לכנסים בחו"ל ולימי עיון בארץ."

ד"ר אשרוב: "כמו כל בית חולים בארץ אנו משועים לכוח אדם מקצועי. אחת התוכניות (שעדיין מתעכבת) היא שרופאי המלר"ד יהיו בעלי מומחיות בהכשרה אחת - רפואה דחופה, וההיסטוריה

ד"ר אשרוב: "בהשוואה מול מלר"דים בארץ ובצפון אמריקה לא נמצאו אצלנו הבדלים בפרמטרים של תמותה במיון, זמן המתנה ועומס. אין לנו במה להתבייש - להיפך"

היכרות

ד"ר אשרוב: "חדר המיון במרכז הרפואי וולפסון משמש אוכלוסייה בנפח גבוה - כחצי מיליון תושבים מבת ים, חולון, יפו, דרום תל אביב והסביבה הרחוקה יותר. במהלך שנה אחת ישנן כ-130,000 פניות לחדר המיון שלנו - יותר מאשר בבתי חולים אחרים בסביבה, שמספר המיטות בהם גבוה יותר."

שירה שילה: "המלר"ד גדל מאוד בשנים האחרונות, בהתאם לצמיחת האוכלוסייה, ועדיין לא תמיד זה מספיק. יש לנו מיון פנימי ומיון כירורגי-אורתופדי שבהם 36 מיטות, שלוש עמדות בחדר טיפול נמרץ, מיון מהלכים פנימי ומיון מהלכים אורתופדי, וכן מיון א"ג וחדרי טיפול - גבס, תפירה ובידוד. בתכנון, הקמת אזור טריאז' גדול בכניסה למלר"ד. שינוי גדול נעשה עם השנים בתמהיל הצוות ובתפיסת תפקידו של המיון, או בשמו החדש: 'המחלקה לרפואה דחופה'.

של רופא כירורג או פנימאי במיון תסתיים. המומחה ברפואה דחופה חייב לאבחן ולדעת לטפל הן בחולים פנימיים והן בחולים כירורגיים כמו בטן חריפה ומקרים אורתופדיים."

העבודה

ד"ר אשרוב: "רפואה דחופה משמעה צורך בקבלת החלטות מהירה. כדי לעשות רפואה במיטבה אנו מקבלים שירותי מיוחדות רבות בוולפסון, כשהפנייה מהמלר"ד היא מבחינת בעדיפות ראשונה. ההיענות של צוותי המכונים, המעבדות וחדרי הניתוח מהירה, מה שנותן לנו מרווח נשימה ויכולת לטפל בעומסים גדולים 24 שעות ביממה ושבעה ימים בשבוע."

שירה שילה: "צוות המיון פוגש במגוון עצום של מקרים, מחולים עם MI (אוטם שריר לב חריף) ועד לתאונות דרכים קשות והחייאות. אפילו יולדות, שלא מספיקות לעלות לחדר לידה, יולדות אצלנו לא פעם. אנו מקבלים למעשה כל פנייה לבית החולים שאינה אמבולטורית. המטופלים מופנים מהקליה, ממד"א או שמגיעים על דעת עצמם. צוות

הומלס עם ורסאצ'ה

מי לא מכיר את בוטיק מלר"ד - מחסן הבגדים של מיון וולפסון

כבר מספר שנים קיים במלר"ד וולפסון חדר המשמש כמחסן בגדים לנזקקים, בניהול צוות המיון. הכול החל ביוזמת אחיות המיון שביקשו לסייע למטופלים שהגיעו ללא בגדים ראויים. "חסרי בית ומכורים לסמים ואלכוהול שייכים לקטגוריית 'החולה המתגר', בעיקר משום חוסר ההיענות שלהם לטיפול", אומרת עליזה עזרן, "במקרים שבהם אין צורך לאשפזם, צוות המיון דואג להאכילם ולהשקותם, ולפעמים, בחורף, מאפשר להם ללון כדי שלא יקפאו מקור בחוץ. בבוקר מפנים אותם מהמיון, כשהם מצויים בבגדים מה'בוטיק' שלנו". האחיות האחראיות במחלקות מכירות את המחסן, תורמות בגדים ומפנות תורמים למחסן, ובמקביל נעזרות במלאי כדי להלביש חולים נזקקים המאושפזים אצלן לקראת שחרורם. כך ניתן לפגוש לעתים ברחובות העיר הומלסים לבושים במותגים כמו גוצ'י או ורסאצ'ה...

המחלקה עומד בחזית בית החולים, עובר הדרכות רבות ומיומן היטב בקבלת ארץ - אירועים רבי נפגעים."

העומס

ד"ר אשרוב: "בית החולים ממוקם על צומת כבישים מהמרכזיים בארץ, על כביש ירושלים, איילון צפון והכביש לבאר שבע. הנגישות הנוחה היא הסיבה העיקרית לעומס הגבוה של מטופלים במיון. ימי ראשון הם העמוסים ביותר. משמרת בוקר קולטת כמחצית מהפניות היומיות למיון. העומס נמשך עד לשעות הערב המאוחרות, ואז נרגע קצת לקראת הלילה. אחד הגורמים לעומס לא טבעי במיון הוא הגבלת פינוי החולים למחלקות הפנימיות במסגרת המאבק של אחיות מחלקות הפנימיות."

עליזה עזרן: "אחת הסיבות לעומס בימי ראשון היא העובדה שהמטופלים הזרים בחופש. המשפחות מביאות את הקשישים למיון כדי שנעשה להם 'בייביסיטר' עד שהמטפל יחזור."

שירה שילה: "היחק הפניות למיון עומד על 300-450 ביממה, כך שרוב שעות היממה המיון עמוס למדי ונראה ששוב יש צורך להגדילו. לאחרונה אנו מתמודדים עם בעיה קשה הנובעת מהשהיית מטופלים במיון, לאור הגבלת מספר המאושפזים במחלקות. נוצר מצב שבו הצוות צריך להתמודד עם מטופלים מאושפזים אשר נשארים במיון שעות רבות, לצד מטופלים חדשים הזקוקים לטיפול ולמיטה. זה יוצר עומס קשה מאוד בחלק משעות היממה, ותורם למקרי אלימות כלפי הצוות."

העונתיות

ד"ר אשרוב: "הייתה תחושה שבחורף יש עומס גדול יותר של פניות, אבל הסטטיסטיקה מראה אחרת. מספר הפניות הגדול הוא דווקא בקיץ. בחורף, עם זאת, התחלואה קשה יותר בשל אופי המחלות העונתיות. בקיץ יש יותר מקרי טביעה ותאונות של ילדים בחופשה. בעבר, לקראת החגים פנו למיון יותר מטופלים סיעודיים ומבוגרים, מאחר שבני המשפחה רצו לצאת לחופשה וחפשו קורת גג אחראית לחולה המבוגר. לאחרונה התופעה מצטמצמת כי יותר מטופלים זרים נכנסו לעבודה."

שירה שילה: "בחורף נראה יותר דלקות ריאה בעוד שבקיץ יותר שלשולים, התייבשויות ועווית כליתית. בל"ג בעומר נראה יותר מקרי כוויות,

וביום כיפור יותר תאונות אופניים. כל אלו דורשים מאיתנו לדעת לטפל במגוון מצבים מתחומי רפואה שונים ולבצע סדרי עדיפויות נכונים בלחץ ובעומס. לכן הצוות נדרש להיות חרוץ, מיומן ובעל רמה מקצועית מאוד גבוהה."

האלימות

שירה שילה: "המלר"ד היא המחלקה החשופה ביותר לאלימות מצד מטופלים ומשפחותיהם. להתפרצויות נגד הצוות תורמים העומס הגדול, מספר המלווים הרב לכל מטופל, זמן המתנה לרופא או ליעוץ והלחץ שבו נתונים המבקרים. יש לנו מיומנויות להתמודד עם אירועים אלו, ומדי תקופה אנו עוברים סדנה בנושא תקשורת ואלימות. לצערנו יש עדיין מספר לא מבוטל של מקרים כאלו בעיקר במהלך משמרות ערב, שנוטות להיות העמוסות ביותר."

ד"ר אשרוב: "אנשי הביטחון עוזרים מאוד, אם כי חסרה להם ההרשאה לעצור ולהרחיק אדם מהמיון. המשטרה, יש לציין, משתפת פעולה ומגיעה מהר במידת הצורך. היעד שלנו הוא להפחית ולצמצם את המגע בזמן ההתפרעות. לרוב מדובר בטענות ובקללות, ומעטים הם המקרים של מגע פיזי. לא פעם ההתפרצות באה מתוך כאב על אובדן אדם יקר, למשל בתאונת דרכים או באלימות פיזית שבוצעה מחוץ לבתי חולים, ולעתים הרגשות פשוט מתפוצצים אצל בני המשפחה והם מפנים עוינות כלפי הצוות בבחינת 'לפגוע בשליח'. אפשר להבין זאת, אך לא לקבל זאת."

האיכות

עליזה עזרן: "חשוב לציין כי לאחרונה התבשרנו שמלר"ד וולפסון עלה לגמר בתחרות מצוינות של משרד הבריאות."

ד"ר אשרוב: "זה לא מקרי. אנו משתדלים שזמן ההמתנה מרגע כניסת המטופל ועד שגורם רפואי בודק אותו לא יעלה על עשר דקות, ושזמן ההמתנה מרגע הכניסה למיון ועד להחלטה אם לאשפז לא יעלה על ארבע שעות. ב-90% מהפניות אנו עומדים ביעד. בכלל, בהשוואת מדדי עבודה מול מלר"דים בארץ ובצפון אמריקה לא נמצאו אצלנו הבדלים בפרמטרים של תמותה בחדר המיון, זמן ההמתנה והעומס. אין לנו במה להתבייש - להיפך. זו תוצאה של צוות מיוחד, שימושג' על המקצוע."

שירה שילה: "צוות המיון פוגש במגוון מקרים, מחולים עם MI ועד לתאונות קשות והחייאות. הצוות עומד בחזית בית החולים ומיומן היטב בקבלת ארץ"

עליזה עזרן: "המשובים המעולים המתקבלים מבתי הספר לסיעוד, על אופן הכשרת ולימוד הסטודנטים, מבססים את המיון שלנו כשדה לימוד קליני מבוקש מאוד"

לעובדי וולפסון היקרים,

באופן סימבולי, נכנסתי לתפקידי כדוברת וממונה על ההסברה של בית החולים באפריל; עם תחילת האביב. היה לי הכבוד לערוך עמכם היכרות ראשונה ערב פסח, תוך כדי הרמת כוסית חגיגית ואיחולי החג. באופן סימבולי לא פחות, דווקא לקראת אפריל החל מאבק הרופאים על תנאי העסקתם, דבר שאילץ את כולנו לשלב כוחות ולפעול בנחישות ובאסטרטגיות במסגרת יכולותינו. בתוך כך, ליוויית אתכם מול המיקרופונים והמצלמות, ואתם דיברתם במקצועיות ובענווה, תוך שמירה על לויאליות ראוויה-לכבוד לבית החולים. משיחות היכרות שערכתי עמכם, למדתי דבר מרכזי וחשוב: בית החולים וולפסון יקר לליבכם וחשוב לכם שיזכה להכרה. תחושת השייכות, האכפתיות והרצון הטוב הם הנכס החשוב ביותר שיש לבית החולים כיום, ואיתו אנחנו ננצח.

אני מודה לכם על שיתוף הפעולה התקשורתי, על הנכונות לדבר, על העלאת הרעיונות, על העדכונים השוטפים ועוד, ומזמינה אתכם להמשיך ולעשות ביחד איתי שימוש מושכל וחיובי בבמה בתקשורתית שעומדת לרשותכם. לחיי העתיד.

שלכם,

מיכל ויינשל שיינמן
דוברת ביה"ח

בגרות בכירורגיה

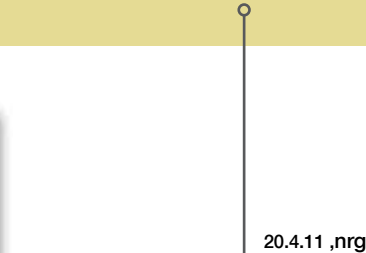
ידיעות בת ים, 17.6.11

בגרות בכירורגיה

לתלמיד תמיר אתחדיה מתיכון "אורט" רמת יוסף נקבע ניתוח דחוף בדיוק כשהיה צריך להיבחן בבגרות בספרות. בית החולים דחה את הניתוח, והוא כתב את הבחינה בחדרו של מנהל המחלקה הכירורגית

אכל דג רעיל שתפס - וכמעט שילם בחייו

דייג שלכד ברשתו דג מסוג "אבו נפחא" לא ידע שמדובר בדג רעיל - ואכל ממנו. הוא נפגע באופן קשה ואף לקה בתרדמת. בזכות הרופאים בבית החולים וולפסון, שהעניקו לו טיפול מהיר נגד הרעלן שבגופו, ניצלו חייו

nrg, 20.4.11

ישראל היום, 21.6.11

השביתה - וולפסון במרכז

ממראות השביתה במחלקה האורתופדית של וולפסון, וטור אישי של ד"ר יצחק ברלוביץ, עומדים במרכז הסיקור של "ישראל היום" לשביתת הרופאים

"האוס" הגיע לוולפסון

יוצר הסדרה הפופולרית וחלק מהשחקנים הגיעו לבית החולים בחולון וערכו היכרות עם פעילותה של עמותת "הצל ליבו של ילד"

ידיעות חולון, 13.5.11

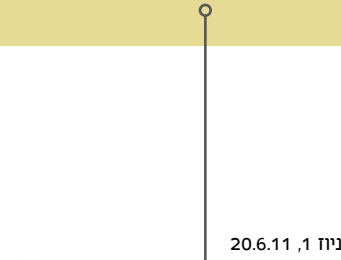
כלכליסט, 21.6.11

תורמים לוולפסון

הפעם במדור "מבחן פופולריות" ב"כלכליסט": מי הזמן לתרום למרכז הרפואי וולפסון בערב שנערך בביתם של בני הוגו ארקין?

קינמון מסייע בהורדת לחץ דם

מחקר חדש שנערך בוולפסון מוכיח כי הוספת קינמון לדיאטה היומית עשויה לשפר את לחץ הדם הסיסטולי בקרב חולי סוכרת סוג 2 (ראו מאמר בעמ' 9 בגיליון זה)

ניו 1, 20.6.11

זמן חולון בת ים, 19.5.11

תאכלו פחות

סדנת ירידה במשקל לילדים נפתחה בוולפסון. "תוחלת החיים של הדור הבא צפויה להתקצר עקב התחלואה הגלויות להשמנת יתר", אומר ד"ר חוליו וינשטיין

שיא חדש: הסירו גידול ענק במשקל 10 ק"ג

רופאי וולפסון נתקלו במקרה חריג מגופו של גבר בן 70, שהתלונן על כאבי בטן עזים, הוצא בנייתוח גידול ענק במשקל 10 ק"ג ובקוטר 28 ס"מ. למטופל שלום

חדשות 2, 30.6.11

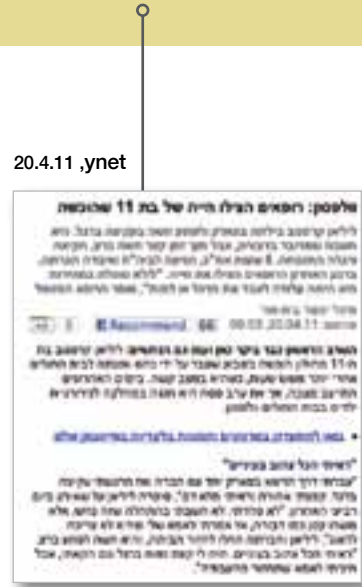
גלובס, 26.4.11

ד"ר ברלוביץ: "השביתה - תהליך הרסני"

"גם עורכי דין ורוקחים מחתימים שעון", אומר מנהל המרכז הרפואי וולפסון בריאיון מקיף ל"גלובס" בנושא שביתת הרופאים

רופאי וולפסון הצילו בת 11 שהוכשה

ליליאן קרסנוב בת ה-11 בילתה בפארק ולפתע חשה בעקיצה ברגל. היא חשבה שמדובר בדבורה, אבל תוך זמן קצר חשה ברע, הקיאה ורגלה התנפחה. שש שעות אחר כך, הגיעה לוולפסון ואיבדה הכרתה. ברגע האחרון הרופאים הצילו את חייה. "לולא טופלה במהירות היא היתה עלולה לאבד את הרגל או למות", אומר הרופא המטפל

ynet, 20.4.11

דוקטורס, 27.4.11

בין בריאות ציבורית לפרטית

"הספקים הפרטיים מזנבים במערכת הבריאות הציבורית", אמר ד"ר יצחק ברלוביץ בכנס הארצי של לשכת סוכני הביטוח, וקרא להגברת שיתוף הפעולה בין המערכות

דיאטה זה לא רק הרזיה!

היחידה לתזונה ודיאטה
מיעצת לכל המחלקות,
המכונים והמרפאות
בוולפסון • צוות היחידה
הוא מופת למקצועיות
ולנועם הליכות: בשירות
הפנימי, בהתאמת תפריטים,
בהוראה ובהדרכה •
הדיאטניות שלנו לא רק
סופרות קלוריות: תזונה
בבית חולים היא בעלת
משמעות רחבה בהרבה
ממה שאנו מכנים "דיאטה"

מאת דליה המאירי ורינת הירש

ממחר אני עושה קָרָת. מישוה בכלל יבין על מה מדובר? הסיכוי די נמוך. לעומת זאת, אם נאמר שממחר אנו בדיאטה - זה כבר משהו אחר...

מסתבר שהמילה דיאטה, "בְּרָת" בעברית על פי חידוש של האקדמיה ללשון, לקוחה מהמילה היוונית *Diaita* שפירושה אורח חיים. בשפת היום-יום השגורה, המילה "דיאטה" מתייחסת לרוב לדיאטת הרזיה, אבל ההגדרה הנכונה שלה (כפי שכותב מילון אבן שושן) היא "תפריט מזונותיו של אדם בהתאם לצרכיו".

אז אולי הצרכים של רובנו, בעולם המערבי, הם הפחתה במשקל - אבל המשמעות של דיאטה בבית חולים היא רחבה בהרבה ותואמת את ההגדרה המקורית: התפריט היומי שמותאם למטופל בהתאם למצבו הבריאותי. ודווקא בבית חולים, במרבית המקרים לא מדובר על הרזיה. ביקור ביחידת התזונה והדיאטה בוולפסון ממחיש עד כמה המקצוע הזה הוא תחום תומך בריאות.

היחידה לתזונה ודיאטה פועלת בראשותה של **בתיה שלי**, שהגיעה לבית החולים בשנת 1988, פיתחה את היחידה והרחיבה אותה עד לגודלה הנוכחי. הצוות מונה 12 דיאטניות קליניות, כולן בעלות תואר אקדמי ותעודת הכרה מטעם משרד הבריאות, לחלקן אף

תואר שני ולרובן התמחות בתחומים שונים של התזונה והדיאטה.

"שינוי באורח החיים"

היחידה לתזונה ודיאטה מיעצת לכל המחלקות, המכונים והמרפאות בוולפסון. הדיאטניות מעורבות בטיפול התזונתי של כלל המאושפזים על ידי קביעת התפריט הרגיל וקביעת תפריט המותאם למחלתם ולצרכיהם המיוחדים של המאושפזים השונים, מבוגרים וילדים. כמובן, שגם ניתנים ייעוץ אישי והדרכה למטופלים במחלקות האשפוז, במכונים ובמרפאות החוץ - הכול לפי הצורך. "עשיית דיאטה, אם לצורך הרזיה ואם לשמירה על הבריאות, משמעותה תמיד שינוי באורח החיים", אומרת לנו בתיה שלי, מנהלת היחידה, "שינויים ברכיבי התזונה היומית מקבלים ביטוי בדיאטה המוגבלת ברכיב מזון אחד או יותר, ולעומת זאת בדיאטה המועשרת ומתוגברת ברכיב כזה או אחר". ברור אפוא שאנשים בעלי מגבלות בריאותיות שונות נאלצים לא פעם להתאים את אורח חייהם, לרבות

הדיאטה שלהם, למגבלותיהם הגופניות, ובעיקר להתמיד בכך על מנת לשמור על בריאותם. בתיה מסבירה כי דוגמאות נפוצות להתאמת הדיאטה לצרכים בריאותיים ניתן למצוא בקרב חולי סוכר, בקרב בעלי לחץ דם גבוה, הנדרשים לדיאטה דלת מלח, בקרב הסובלים מאלרגיה או מרגישות לחומרי מזון מסוימים, כמו רגישות לגלוטן - וזה רק על קצה המזלג... צוות הדיאטניות מעורב במכלול פעילויות בתחום הרחב של התזונה והדיאטה במצבי חולי ובמצבי בריאות, בבית החולים ומחוץ לו. לדוגמה, הוצאה של ה"דיאטון" - מגזין התזונה של שירות הדיאטה שבו מגוון עצות, טיפים והכוונות לתזונה נכונה (ראו מסגרת). את החומר מלקטת ועורכת **יפה כהן**, דיאטנית קלינית בכירה בעלת תואר שני, והוא מופיע בגיליונות ה"דיאטון" באתר האינטרנט של בית החולים תחת שירות התזונה. יפה היא בעלת ניסיון רב בכירורגיה ובפנימית, ואוהדה מאוד על המתלמדים המגיעים ליחידת הדיאטה.

הצוות מונה 12 דיאטניות קליניות, כולן בעלות תואר אקדמי ותעודת הכרה ממשרד הבריאות, לחלקן תואר שני ולרובן התמחות בתחומים שונים של תזונה ודיאטה

מגוון של התמחויות

מי עוד בצוות היחידה? סגניתה של בתיה שלי היא **ענת לוי**, דיאטנית קלינית מוסמכת בעלת תואר שני, שבעבר התלמדה ביחידה ובחרה להישאר בה. ענת אחראית כיום על חטיבת הילדים, מובילה בתחום גם מחוץ לכותלי בית החולים, מלמדת בבתי ספר לתזונה ובעלת ניסיון עשיר וייחודי במרפאותיהם של פרופ' טלי שגיא (נירולוגיה ילדים), פרופ' אריה לוי (גסטרו ילדים) ופרופ' אהרון חנוקוגלו (אנדוקרינולוגיה ילדים) וכן בתחום המורכב של הזנת פגים. לתחום זה הצטרפה גם **ליאה לוי**, דיאטנית אשר מסייעת ותומכת בכל הנוגע לנושא תזונה, דיאטה ומחלות ילדים. **חנה לשם**, הדיאטנית שחולשת על חטיבת המיילדות והנשים, מנהלת את אתר האינטרנט "פורום תזונה והיריון". חנה, דיאטנית ותיקה, נותנת גם שירותים למחלקות האורתופדיה והאף-אוזן-גרון בבית החולים.

סיגל אלפסה החלה גם היא את דרכה ביחידה כמתלמדת, וגם היא בחרה להישאר לעבוד בוולפסון. סיגל היא הדיאטנית הצמודה של תחום הקרדיולוגיה שלנו, בכלל זה ניתוחי לב וטיפול נמרץ לב, עובדת עם צוות מרפאת ליפידים ושומנים בדם ונותנת מענה גם למטופלי הניתוחים הבריאתריים (ניתוחי הקטנת נפח הקיבה במקרים של השמנה קיצונית).

שרה בנימיני היא לא רק דיאטנית בעלת תואר שני - יש לה גם תואר שלישי, ולא בטוח שתנחשו איזה: היא דוקטור לזואולוגיה.

שרה מלמדת במכללת תל-חי, וכאן אצלנו שותפה בצוות נפרולוגיה. בין השאר היא הקימה בשיתוף עם הרופאים מערכת ייחודית ממוחשבת לחישוב המצב התזונתי בהתאם לבדיקות הדם, עם פרמטרים מיוחדים למצב החולה.

שומרים על הרמה

בצד הדיאטניות הוותיקות כולל הצוות אנשי מקצוע צעירים שהצטרפו לאחרונה ליחידה והזרימו לה "דם חדש". אלו הם **גיאל ברקן, אלינה לוקומוביץ, מאיה אאורטה, מיטל רון אל, אילה אור** (ובחופשת לידה כרגע: **רעיה וול, גלית לוי ונועה נימן**). התורמים את חלקם וממשיכים לשמור על הרמה המקצועית הגבוהה שבזכותה יצא ליחידת הדיאטה והתזונה מוניטין רב גם מחוץ לכותלי בית החולים.

הוראה והדרכה הם חלק בלתי נפרד מהעבודה ביחידה (אין פלא שכמה מבנות הצוות עשו ביחידה את צעדיהן הראשונים במקצוע). הדיאטניות הוותיקות מנחות קבוצות, מדריכות סטאזרים באופן קבוע - וגם כאן, כמו בעבודת הייעוץ במחלקות ובכל הפעילות השוטפת, מה שמאפיין את הצוות הוא השילוב בין מקצועיות, צניעות ונועם הליכות. שעה קלה עם הצוות הדינאמי הזה מגלה שמדובר לא רק בחבר'ה מקצועיים אחד-אחד (יותר נכון, אחת-אחת...), אלא גם בצוות מגובש מאוד עם הווי פנימי מיוחד. נכון שחדרי יחידת הדיאטה הם מקום קטן, אינטימי, צפוף ולחוף - אך מלא אהבה.

חולי סוכרת זקוקים לדיאטה דלת סוכר, בעלי לחץ דם גבוה לדיאטה דלת מלח, תפריט מיוחד יש להתאים לסובלים מאלרגיות או מרגישות לגלוטן - וזה רק על קצה המזלג

איך מבשלים בורגול גס, ואיזה צבע עושה תיאבון?

"אם אינכם אוהבים אורז מלא, נסו לבשל בורגול גס. מבשלים אותו כמו שמבשלים אורז לבן, רצוי עם בצל מאודה ותבלינים. דגנים מלאים, כמו האורז המלא, הינם מרכיב בריא במזון וגם בדיאטה". את הטיפ הזה, ועוד הרבה עצות מועילות, מצאנו ב"דיאטון" וולפסון, מגזין התזונה של שירות הדיאטה בבית החולים. ועוד מה"דיאטון": על פי מחקר שביצעה החוקרת האמריקנית מריה סימנסון מבית החולים ג'ון הופקינס, צבעים משפיעים על התיאבון. הצבעים כחול וירוק מפחיתים את התיאבון, ואילו צבעים חמים כמו אדום, צהוב וכתום מעוררים אותו. מסקרן, נכון?... את המאמר המלא ועוד מגוון כתבות מרתקות תוכלו למצוא בגיליונות ה"דיאטון" שיצאו עד כה ומופיעים באתר וולפסון תחת שירות התזונה.

צוות יחידת הדיאטה

מאת אינה נשר | מרכזת קורס הסבת אקדמאים ז'
שפרה מאור ושירלי קרמר | מרכזות קורס הסבת אקדמאים ח'

קידום בריאות: זה בידינו!

הבעיה המשותפת לכולם היא סכנת היפגעות בסביבתם המוכרת - בחצר המשחקים ואפילו בבית. הסכנה הזאת רק גוברת בעונת הקיץ ובתקופת החופש הגדול. סטודנטים מקורס הסבת אקדמאים מחזור ח' בחרו ליישום פרויקט קידום בריאות את אוכלוסיית הילדים במרכז הרפואי וולפסון. על ביצוע הפרויקט הוחלט בשיתוף ההנהלה הרפואית והסיעודית של אגף הילדים יחד עם ארגון "בטרם". במהלך היום הוצבו מספר דוכנים שעסקו בהדרכת הורים וילדים במספר תחומים, כגון הדרכה לחצייה בטוחה בכביש, הדרכה למניעת חנק ממאכלים וחפצים מסוכנים, בטיחות אש, מים רותחים, חשמל בבית ועוד. הדוכנים עוטרו בעלונים, נערכו הדגמות והדרכות אישיות. לעתים ההדרכות נערכו תוך תרגום סימולטני לצרפתית וערבית, והפעילות כולה אופיינה בחן רב ובהומור בעזרתה של ליצנית רפואית שסייעה בהעברת המסרים לילדים ולהורים.

אלו יושבים שעות רבות בכיתות הלימוד, בספרייה ובמעבדות התרגול. כולנו יודעים מהי משמעותה של ישיבה ממושכת, שעות על שעות, לגבי בריאותנו. במסגרת תוכנית לקידום בריאות הסטודנטים, תלמידים מקורס הסבת אקדמאים מחזור ז' בחרו את הסטודנטים משנה א' כאוכלוסיית היעד לקידום בריאותם. לאחר תהליך של איסוף נתונים וניתוחם, נבחרו מספר נושאים להדרכה שנמצאו כרלוונטיים: מניעת עישון, תזונה נכונה, נזקי ישיבה ממושכת ולמידה בסביבה בטוחה. הסטודנטים קיימו סימולציות עם הקהל, הדגימו את המסרים באופן חווייתי באמצעות סרטים ומצגות, וזכו לשיתוף פעולה לשביעות שני הצדדים.

בטרם ייפגעו הילדים

במרכז הרפואי וולפסון מתאשפזים ילדים רבים מתרבויות שונות, הדוברים שפות שונות.

במסגרת הכשרתם, לומדים הסטודנטים בבית הספר האקדמי לסיעוד וולפסון קורס "קידום בריאות", שבמהלכו הם נדרשים ליישם ולהפעיל תוכנית מקדמת בריאות לקהלים שונים. לפניכם, חלק מהתוצרים

העיסוק בקידום בריאות מהווה כיום מרכיב מרכזי ונדבך חשוב וייחודי בעבודתה של האחות הפרופסיונלית. הסטודנטים, בתהליך הכשרתם, מיישמים את עקרונות קידום הבריאות הנשענים על שלוש גישות מרכזיות: **הגישה הביו-רפואית** - גישה המקדמת את הבריאות על ידי מניעת מחלות, על ידי נקיטת צעדים למניעת התפתחות המחלה ועל ידי הפחתת הנזק או הנכות שנגרמים ממחלה קיימת.

הגישה ההתנהגותית - קידום הבריאות באמצעות הגברת הידע, העלאת המודעות

ולימוד מיומנויות על מנת להביא לשינוי התנהגותי ואימוץ סגנון חיים בריא. **הגישה החברתית-סביבתית** - מתמקדת בשיפור התחומים המשפיעים על הבריאות תוך עידוד יצירת סביבה בטוחה וצדק חברתי. במסגרת הכשרתם בסיעוד, הסטודנטים לומדים בבית הספר שלנו קורס "קידום בריאות". במסגרת קורס זה הם נדרשים ליישם ולהפעיל תוכנית מקדמת בריאות. במאמר זה נציג שתי תוכניות שנעשו בשנת תשע"א בבית ספרנו.

בריא להיות סטודנט?...

בבית הספר האקדמי לסיעוד ע"ש א' וולפסון לומדים בכל שנה מאות רבות של סטודנטים.

טנזניה - פרויקט עם חזון

בשנת 2008, כחלק מפעילות עמותת "הצל ליבו של ילד", הגיע מטנזניה לולפסון ד"ר גודווין כדי להתמחות בניתוחי לב ילדים אצל ד"ר ששון, מנהל מחלקת ניתוחי לב חזה. היה זה מהלך ראשון בתוכנית שנועדה להכשיר צוות מקצועי מקומי, שיתנה באופן עצמאי בטנזניה. במאי 2011 יצא לטנזניה צוות מולפסון שכלל את מנכ"ל העמותה, סיימון פישר, מנהל ט"נ ילדים, ד"ר חורי, אחראית חדר ניתוח, איריס לניאדו, וסגניתה סוטה לוי. מטרת הנסיעה הייתה בדיקת תשתיות חדר ניתוח וטיפול נמרץ ילדים לקראת נסיעת צוות "הצל ליבו של ילד" בראשות ד"ר ששון, כדי לנתח שם ילדים בפעם הראשונה. במקביל, מתארכת בימים אלו בוולפסון משלחת מבית החולים בוגנדו שבמאנזזה לצורך הכשרה בניתוחי ילדים והכרת מבנה תקני של חדר ניתוח על מנת להכין במידת האפשר את בית החולים שלהם לפני הגעת הצוות המנתח מירא. צוות חדר ניתוח גאה לקחת חלק בפרויקט בינלאומי שכזה.

איריס לניאדו

יום עיון שנתי בנושא מחקרים ופרויקטים בסיעוד 2011

זו השנה השביעית שהנהלת הסיעוד מקיימת יום עיון לאחיות בנושא "מחקרים ופרויקטים בסיעוד". בפני כ-120 אחיות הוצגו עבודות המשקפות את הנושאים הנמצאים בראש מעייניהן של האחיות - בולפסון, בארץ ובעולם. בסיום הכנס הוענקו פרסים לעבודות מצטיינות מטעם עמותת ידידי בית החולים. **במקום הראשון** זכתה עבודת המחקר של אחיות חדר ניתוח: "יעילות ביצוע תהליך רשימת התיג (timeout) במניעת זיהום בחדר הניתוח". הציגה את העבודה כרמית נדף ושותפים לה פרופ' טיבריו עוזר, ד"ר אלכסנדר ברמנד, ד"ר מונה בועז, איריס לניאדו וסוטה לוי. **במקום השני** זכתה עבודתן של אחיות המחלקה האורתופדית מאיה אורן ודינה דוידוב: "פרוטוקול מרחיב סמכות האחות לטיפול בכאב גב תחתון במחלקה אורתופדית". **במקום השלישי** זכתה עבודתה של יוליה ירושלמסקי מהמכון הנפרולוגי: "קשר בין השמנה ועבודה במשמרות בקרב אחיות". לשאר האחיות שהציגו העניקה הנהלת הסיעוד ספר כשי, לאות הוקרה והערכה.

שושי פרידמן

אחיות מציגות ומשתתפות

הכינוס הדו-שנתי ה-27 של איגוד הכירורגים | ישראל | יוני 2011

מדווחת יפה אסף, אחות אחראית כירורגית ב' בבנייני האומה בירושלים נערך במשך שלושה ימים הכנס "כירורגיה בעידן המהפכה הטכנולוגית", שאירח מומחים מארה"ב וקנדה ו-500 רופאים ואחיות. ארבע האחיות מולפסון, שהשתתפו בכינוס, שבו עם חוויות רבות ומרגשות, כמו התנסות בביצוע ניתוח בבובה באמצעות רובוט במסגרת התערוכה.

כנס בינ"ל שנתי EURO PCR בנושא קרדיולוגיה פולשנית | צרפת | מאי 2011

מדווחת סוטה כצוביץ, אחות אחראית יחידת צנתורים: "בכנס בפאריס הוצגו גישות וטיפולים חדשניים בקרדיולוגיה הפולשנית. רופאים, אחיות, טכנאים ויצרני מכשור ותרופות מכל העולם נחשפו למקרים מורכבים בשידור חי מחדר הצנתורים. התקיימו מפגשי לימוד, נערכה תערוכת ציוד - ושמחנו לגלות שתחום הצנתורים בארץ ממוקם גבוה מאוד במפה העולמית".

כנס EWMA של העמותה האירופאית לניהול הטיפול בפצע | בלגיה | מאי 2011

מדווחות סטלה טולמסוב, מתאמת פצע

מוסדית, ועליזה עזרן, מפקחת קלינית: "כ-2,000 רופאים ואחיות מרחבי העולם השתתפו בכנס בבריסל, שבו הציגו חברות מובילות בתחום מוצרי חבישה ומכשור לטיפול בפצעים. בכנס נחשפנו למגוון מוצרים ושיטות טיפול".

הכינוס ה-58 של AORN - ארגון אחיות חדר ניתוח האמריקני | ארה"ב | אפריל 2011

מדווחת אהובה פרידמן, ראש צוות חדר ניתוח: "בכינוס השנתי הגדול מסוגו שנערך בפילדלפיה השתתפו כ-8,000 אחיות ממדינות רבות. ארגון מדהים, טקסי פתיחה וסיום מרשימים, ובתוך - הרצאות, סדנאות ותערוכות ענק עם דגש על עשייה סיעודית בחדר ניתוח לגוויה השונים. מומלץ לכל אחות חדר ניתוח להגיע לפחות פעם אחת לכנס מעשיר שכזה".

כנס BMG - פורום בינ"ל לאיכות וביטחון במקצועות הבריאות | הולנד | אפריל 2011

מדווחת זויה למברג, מדריכה קלינית, טיפול נמרץ לב: "בכנס שנערך באמסטרדם השתתפו כ-2,500 נציגים מ-70 מדינות. הוצגו כ-300 פוסטרים ונערכו דיונים רבים על איכות וביטחון במערכות בריאות שונות.

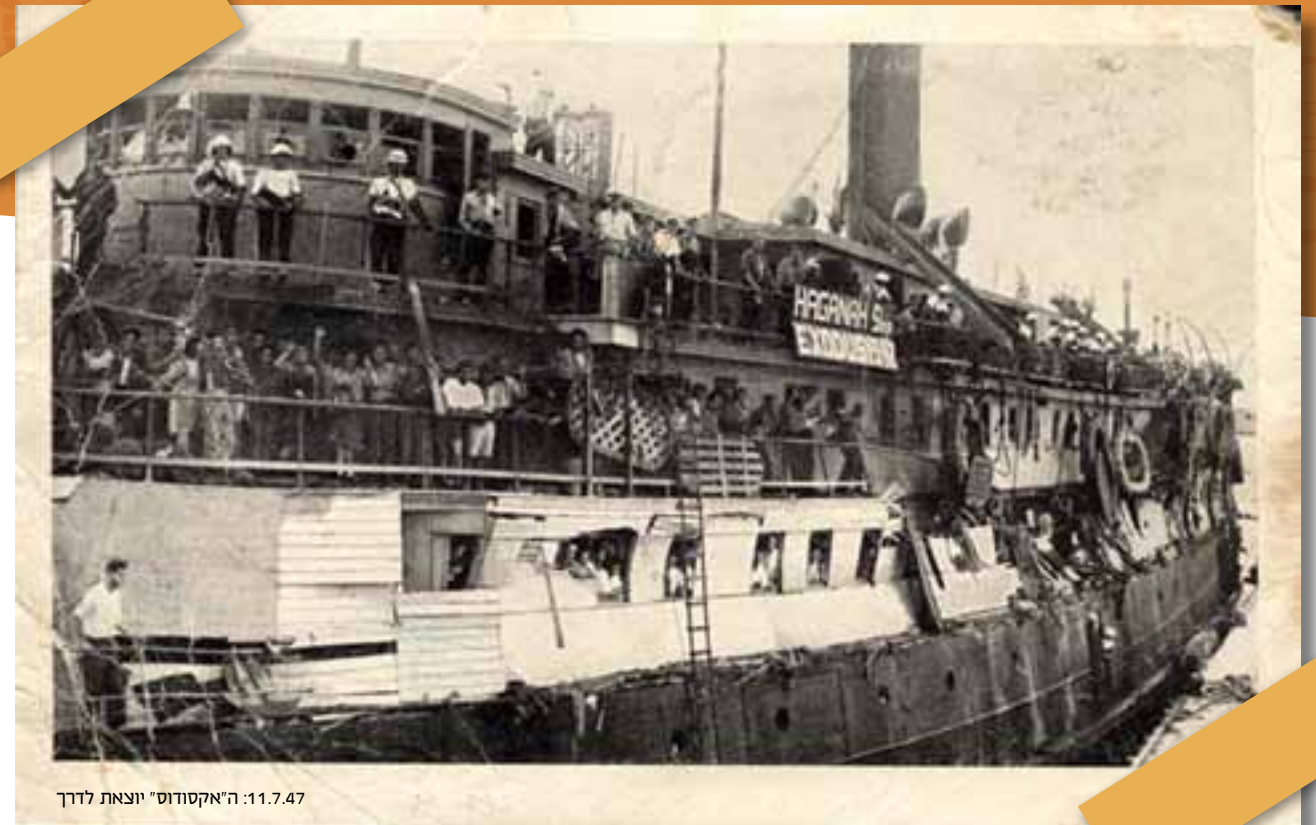

העבודה שלנו, שנעשתה בשיתוף המחלקה לרפואה דחופה, הוצגה כפוסטר בנושא "זיהוי גורמים לעיכוב הגעת מטופלים ליחידה לטיפול נמרץ לב".

כנס שנתי של המועצה הלאומית ללוגיסטיקה במערכות בריאות | שפיים | אפריל 2011

מדווחת הלנה כהן, מנהלת שינוע: "בכנס הארצי שנערך בשפיים בארגון משרד הבריאות הצגנו עבודה בנושא 'הקמת מערך שינוע מרכזי'. בכנס השתתפו אנשי מקצוע מבתי חולים ומהקהילה בתחומי רפואה, סיעוד, מינהל ומשק ותחומי לוגיסטיקה נוספים".

"אמא אמרה: הכל יהיה בסדר, אנחנו ננצח"

11.7.47: ה"אקסודוס" יוצאת לדרך

סימה אורן, מנהלת השירות הסוציאלי בבית החולים וולפסון, פרשה לאחרונה לגמלאות אחרי 21 שנה בתפקיד • בריאיון מיוחד למקומן "זמן חולון בת ים" שראה אור בסמיכות ליום העצמאות, היא סיפרה על חוויות ילדותה באוניית המעפילים אקסודוס ועל פרויקט הדגל שלה - המרכז לטיפול אקוטי בנפגעי ונפגעות תקיפה מינית, היחיד מסוגו בארץ • לרגל פרישתה של סימה אנו מביאים בפניכם את הריאיון במלואו

מאת רביטל פרקר

• הכתבה הופיעה במגזין "זמן חולון - בת ים" של "מעריב" ביום 13.5.11

סימה אורן

בזה במחנות. תמיד היא מאכער כזה וידע להסתדר", מחייכת אורן.

אורן זוכרת עצמה כילדה אופטימית שמיהרה להתיידד עם הילדה הנוספת היחידה שהתגוררה ברחוב ועימה היא שומרת על קשרי ידידות עד היום. "תמיד ראיתי את חצי הכוס המלאה והיה חשוב לי לעזור לכולם. למרות הקושי והצנע והתנאים האיומים, שמרתי על שמחת החיים". משפחתה של אורן חיה בבית מלא מפה לפה. "נכנסנו לבית של ערבים ביפו. זה היה רכוש נטוש של ערבים, וגרנו עם משפחות עולים אחרות. בזמנו שיכנו משפחות של עולים באותו בית עד שאנשים הסתדרו. אנחנו נשארו שם עד 1983. אחרי שהתחתנתי, חזרתי לגור באותו הבית כדי להתקרב לאמי שגרה בשכונה הזו. הבית ביפו הוא בית נעוריי ושם בעלי ואני גידלנו את שלושת הילדים שלנו, עד שעברנו לגבעתיים, שם אני גרה עד היום".

אורן מעידה על עצמה כאדם הדואג לזולת ושמה לסייע, תכונות שהובילו אותה לעסוק בעבודה סוציאלית. היא מוערכת כחברה צוות ותיקה בבית החולים וולפסון בחולון ולמעשה נחשבת לאחת ממקימי בית החולים והאגף. "עבדתי בבית חולים 'דונולו' משנת 1974. ב-1980 התאחדו בתי החולים צהלון, דונולו א' ודונולו ב' - שלושה בתי חולים ששכנו ברדיוס של קילומטרים ספורים זה מזה, לבית חולים אחד - וולפסון".

סימה למדה את רזי המקצוע במכון להכשרת עובדים סוציאליים בבר-אילן במשך שלוש שנים, ועל מנת לקבל אקדמיזציה עשתה הסבה של שנתיים באוניברסיטת תל אביב. את התואר השני עשתה במינהל ומדיניות ציבורית. היא מנהלת השירות הסוציאלי בוולפסון מאז פרישתה של המנהלת הקודמת בשנת 1990. היא בנתה את השירות שהיה בחיתוליו והרחיבה את פועלו מחמישה עובדים ל-17, בעודה מעודדת את העובדים הסוציאליים במחלקתה להמשיך לתארים מתקדמים על מנת לרכוש ידע וליישמו בבית החולים.

"אנחנו עובדים עם אוניברסיטאות ומהווים המשך"

היותר גדולים לסיפון ולימדו אותם עברית, וכך הוא למד את המילים הראשונות בעברית. אני זוכרת שכשעגנו שם בנמל, הרבה אנשים כבר חלו בגלל התנאים הסניטריים הקשים והמחסור במזון, והורידו אותם לחוף לקבלת טיפול רפואי".

ב-18 ביולי 1947, בשעה 2:30 לפנות בוקר, נגחו משחתות בריטיות ב"אקסודוס" שכבר הגיעה למרחק של כארבעים קילומטרים מחוף קיסריה

אוניות הגירוש הפליגו לנמל המבורג בגרמניה ובתחילת חודש ספטמבר אולצו נוסעיהן לרדת בכוח ושוכנו במחנות עקורים בצפון גרמניה. את זוכרת את תחושת הוריקן, לאחר שברחו מתופת המלחמה, כשהובלתם למחנה מעצר בגרמניה?

"קשה לי לזכור איך המבוגרים קיבלו את זה. אני זוכרת רק תמונות בודדות מהמחנה שהיינו בו במשך שנה - שלג וקור. הבזקים. אין לי חוויות משם".

יפו במקום הרצליה

ב-1948 עלתה המשפחה ארצה באמצעות ניירות מזויפים. אורן מנופפת בגאווה בצילום של תעודת העפלה שהוענקה לאמה, תעודה מספר 2580 שניתנה לה בשנת 1947 במחנה הגירוש בפפנדורף, בו שהתה משפחתה של אורן, המנוסחת במילים אלו: "בעל התעודה מספר 2580 הינו מעפיל מיציאת אירופה תש"ז שהוחזר בכח לגרמניה מנמל חיפה ונמצא בגירוש בדרך חזרה לארץ ישראל".

אורן ומשפחתה התגוררו מספר חודשים באוהל במעברה ברעננה. כשהציעו להוריה את הבחירה למגורים בהרצליה פיתוח או ביפו, בחרו ביפו על מנת להקים לול, מקור פרנסתם כל חייהם. "אבא היה שייך למשפחת סוחרים מאוד גדולה בעיירה, והוא גם עסק

מין סוג של אטריות שהפכו למסה של בצק, וזה מה שאכלנו".

האונייה בוצרה על ידי כוחות ה"הגנה", צעירים בני 16-18, שנערכו לניסיונות טיפוס אפשריים של החיילים הבריטים, והיא גודרה בחוטי תיל וצוידה בזרנוקי מים ושמן להתנהל על פולשים. מצבורים של קופסאות שימורים ויתדות ברזל היוו כלי הנשק לעת מצור, ולא ירחק היום בו נאלצו הנוסעים להשתמש בהם. ב-18 ביולי 1947, בשעה 2:30 לפנות בוקר, נגחו משחתות בריטיות ב"אקסודוס" שכבר הגיעה למרחק של כארבעים קילומטרים מחוף עזה. חמישים חיילים בריטים פלשו לאונייה, בעודם יורים פצצות עשן ורימוני גז מדמיע. "אני לא זוכרת את הניגוח באונייה שלנו, אחי המבוגר ממני בשש שנים היה אז בן תשע והוא זוכר היטב. בזיכרוני יש המון בלגן ורעש על האונייה, ואנחנו זורקים קופסאות שימורים על החיילים הבריטים", היא נזכרת. "זו הייתה התמושת שלנו. אני מנסה להרגיע ואומרת 'אל תדאגי, הכל יהיה בסדר, אנחנו ננצח'. אבל כולם היו מבוהלים כי היינו בטוחים שאנו עומדים לטבוע".

המאבק הקשה גבה מחיר כבד - הקצין הראשון, ביל ברנשטיין, ושלושה מעפילים נהרגו. על הסיפון נותרו עשרות פצועים. יוסי ראל, מפקד האונייה, הורה על כניעה וה"אקסודוס" הפליגה לנמל חיפה. שם, כשהם במרחק פסיעה מהארץ המובטחת, הועברו המעפילים בכוח לשלוש אוניות גירוש. סימה אורן ומשפחתה הועלו על האונייה "טרנסילבניה" ושלוש האוניות שטו חזרה לדרום צרפת. ניסיון הבריטים להוריד את הנוסעים מהאוניות לאדמת צרפת נכשל, וממשלת צרפת סירבה לבקשת הבריטים על הורדתם בכוח לתחום שלטונה. המעפילים התבצרו בהן מספר שבועות תוך שהם מקיימים חיי תבונה ותרבות ענפים בסיוע חברי ה"הגנה" ונציגים מישראל שהסתננו לאוניות.

"העבירו אותנו לאוניות משא של בהמות, עשויות מפלדה", היא אומרת, "היה שם מאוד קר או מאוד חם, לוהט, אי אפשר היה לשבת בשום מקום. היו שם רשתות כדי שאנשים לא יקפצו לים וינסו להגיע בשחייה לחוף הים. אחי זוכר שהחברים מההגנה העלו את הילדים

בתנאי עוני ורעב, עד כדי כך שהיא עצמה נאלצה לינוק מחלב אמה עד גיל שנתיים, בשל המחסור במזון. "היינו בעוני, אבל תמיד נשארו אופטימיים", היא אומרת.

ב-11 ביולי 1947 אורן ומשפחתה עלו על סיפון ה"אקסודוס", שהפליגה מנמל סט הסמוך למרסיי אל חופי ישראל. על האונייה שהו 4,554 נפשות, מהם שמונה חברי תנועת ה"הגנה", בני נוער ומשפחות חברי תנועות חלוציות אחרות. כל היתר - ניצולי שואה שהצטופפו בבטן האונייה המיועדת לכאלף נוסעים בלבד, בעודם חולקים דרגש לכל חמישה אנשים ומתקיימים משימורים ומזון עבש.

אורן מלקטת מזיכרונה רשמים ברורים: "אני לא זוכרת את הדרך במשאית מברית המועצות למרסיי כדי לעלות על האונייה, אבל אני זוכרת תמונות בודדות - אמא שלי יושבת ומוציאה ג'וקים ורמשים קטנים מקרקרים שנתנו לנו. בזיכרוני אחר אנחנו ישנים מאוד צפופים, כמו בקר, בבטן האונייה. בישלו שם

בתנאי פנים המשווים לה ניחוח של חן ואצילות. אישה שהצליחה, למרות תנאי צנע ומחסור, לפלס דרכה במקצוע בו היא רואה שליחות ולקצור הישגים לא מבוטלים במהלך שנות הקריירה שלה.

היא נולדה ברוסיה, במגניטוגורסק שבהרי אורל ב-1944. הוריה הצליחו לברוח ממחנות הריכוז בפולין עם אחיה הבכור בן השש, מנדל, וב-1943 חצו את נהר הוויסלה והגיעו לברית המועצות דא. "אחי אזרח פולני ואני אזרחית ברית המועצות לשעבר. המשפחות של הוריי נרצחו בשואה ועד היום אחי מסרב לקנות תוצרת גרמנית, כך רגלו לא תדרוך על אדמת גרמניה", היא מספרת.

כשעלתה לארץ, התרחבה המשפחה ואורן בורכה באחים תאומים - יחזקאל וזלמן, הצעירים ממנה בשש שנים. אורן מתקשה באופן די טבעי להיזכר בקורותיה בשלבים כה מוקדמים של חייה, אך יש תמונות מסוימות שלדבריה, אפילו בגיל שלוש הרך קשה לשכוח. היא מתארת כיצד חיה משפחתה

יולי 1947, סימה אייזנברג (לימים - אורן) היא ילדה רכה בת שלוש. היא חוברת עם משפחתה אל למעלה מ-4,500 ניצולי שואה במסע העפלה מאירופה לארץ ישראל על האונייה אקסודוס. "יציאה" - זה פירוש המילה היוונית אקסודוס - יציאה מאירופה מוכת הקרבות, יציאה מתקופה של שנאה תהומית ליהודים, יציאה מייאוש לתקווה לקראת חיים טובים יותר. אביה של סימה, הירש אייזנברג, לא פקפק לרגע כי עליו להוביל את משפחתו לארץ ישראל. "משפחות עולים התפצלו וחלקם ויתרו על רעיון העלייה והגיעו לארצות הברית. ההורים שלי התעקשו לעלות לארץ. למרות ששני האחים של אבא שלי כבר היו באמריקה, כשניתנה לו הבחירה בין ישראל לארצות הברית, הוא בחר בישראל", היא אומרת.

המון בלגן ורעש

סימה אורן על סף פרישה לגמלאות מתפקידה כמנהלת השירות הסוציאלי בבית החולים וולפסון בחולון. אישה מרשימה שהתברכה

הכתבה שפורסמה ב"זמן חולון בת ים".
מימין: סימה אורן עם אחיה הבכור, מנדל.

שירות אקדמי לסטודנטים לעבודה
סוציאלית, המוכר כהתמחות במסגרת
התואר, היא מספרת.

אחד הפרויקטים המסבים לה גאוה רבה
הוא "חדר ארבע" - מרכז לטיפול אקוטי
בנפגעי ונפגעות תקיפה מינית, היחיד
מסוגו בארץ. הפועל בשיתוף פעולה
עם המכון לרפואה משפטית, משטרת
ישראל, המחלקה הסוציאלית ומחלקת
הנשים בבית החולים בראשות פרופ'
אברהם גולן, המשמש כמנהל הרפואי
של "חדר ארבע". המרכז הנעים מספק גם
תנאים סניטרים נאותים ומוצרי היגיינה, כמו
תחתונים חד פעמיים, העומדים לרשותן של
הנתקפות שחוו טראומה כה קשה.

"המרכז פועל כבר כמעט 11 שנים. בשנתיים
הראשונות עבדנו ממש בהתנדבות כי לא
היה לנו תקציב. הגענו לכאן למשמרות ללא
תשלום ונדרש מהעובדים הסוציאליים לתת
מזמנם על מנת להרים את הפרויקט הזה, והם
נענו לאתגר", מספרת סימה. "לאחר שנתיים
משרד הבריאות הכיר בפרויקט וחדר ארבע
תוקצב על ידי משרד האוצר. למרות זאת אין
לנו מספיק תקציב למה שהייתי רוצה ואני
מקבלת המון עזרה מתרומות ובעזרת אגודת
ידידי בית החולים. עד היום היו לנו למעלה
מ-2,400 מטופלים ומטופלות בחדר ארבע,
מכל קצות הארץ, כי רק כאן הם יכולים לקבל
את מכלול השירותים להם הם זקוקים בשעה
קשה כזו".

ד"ר יצחק ברלוביץ', מנהל בית החולים מזה
שש שנים, מברך על הפרויקט ועל פועלה
של אורן. "סימה היא עובדת מקצועית,
מסורה ומנוסה מאוד. הפרויקט הזה התנהל
בהתחלה ממש כסוג של התנדבות, ונדרשו
מהעובדים נכונות ושיתוף פעולה. הם לא
היססו להירתם למשימה".

פטרויטית בלבי

על אף מעמדה הבכיר, סימה היא עובדת
סוציאלית מן השורה, שעבדה עד לאחרונה
במחלקה הניירולוגית בבית החולים ועושה
ארבע כונוניות בחודש.

אני מניחה שיצא לך לפגוש ולטפל בניצולי
שואה רבים, אני אומרת לה. הרגשת חיבור
מיוחד שגרם לך לטרוח עבורם קצת מעבר
לנדרש? סימה שותקת ובעודה נזכרת
במשפחתה, ההורים ששרדו ונפטרו זה
מכבר ובני משפחתם שנספו בשואה,

"אמא אמרה: הכל יהיה בסדר, אנחנו ננצח"

מתמלאות עיניה דמעות. "לא", היא
עונה בנחרצות, "אני לא חושבת שאני
צריכה לעשות יותר ממה שאני עושה
למען אחרים. זכותו של כל אדם לקבל
את מרב הטיפול שהוא יכול, וזה גם מה
שאני מעבירה לצוות שלי. ברור שזה
מחזיר אותי אחורה, להורים".

סימה הנרגשת מספרת כי לאחר שעזבה
את יפן, החלה אמה להתנדב בארגון יע"ל
בבית החולים. "אמא שלי התנדבה פה כמעט
עשרים שנה כדי שתוכל להיות בקרבתי
ביומיום". לאחרונה אף גויס בית החולים
לפרויקט ארצי חדש לטיפול מקיף בניצולי
שואה, שמתקצב דרך הארגון להשבת

אחד הפרויקטים המסבים לה גאוה רבה הוא "חדר ארבע" - מרכז לטיפול אקוטי בנפגעי תקיפה מינית, היחיד מסוגו בארץ

רכוש הנספים, במסגרתו זוכים ניצולי שואה
המתאשפזים בבית החולים לליווי ותמיכה
נפשית, תוך ראייה רחבה של צרכיהם. הן
במהלך האשפוז והן בעת שחרור מסודר
חזרה לקהילה.

"קיבלתי שלושת רבעי משרה למטרה הזו",
היא מספרת, "אנחנו עוברים על רשימות כל
מחלקות האשפוז ונותנים לניצולי השואה
המאושפזים בבית החולים את השירות
ברמה הגבוהה ביותר". היא רואה בתודעת
שירות האוכלוסייה ערך עליון. "בית החולים

הזה לא תמיד קיבלת רוח גבית ממשרד
הבריאות ואני כל הזמן שידרתי לצוות שלי
- 'זה מה שיש ועם זה אנחנו צריכים לנצח'.
הלקוח שלנו קודם לכול, ואני פה על מנת
לשרת אותו".

בחודשים הקרובים עתידה סימה לפרוש
לגמלאות, אך היא אינה קופאת על שמריה
וכבר בוחנת את האפשרויות לתרום לקהילה
גם בשנות הפנסיה. "אני מתנדבת בויצ"ו
שלוש פעם בשבוע. יש לי חברה שעובדת
ב'עמך' - המרכז לתמיכה נפשית וחברתית
בניצולי שואה. יצרתי איתה קשר ואני רוצה
לראות מה אני יכולה לעשות יחד איתה שם.
אם זה בשכר או בהתנדבות, זה הכיוון שלי.
וכמובן, לעזור יותר עם הנכדים".

לסימה שלושה ילדים וחמישה נכדים. אחת
למספר שנים נערכ כנס למעפילי האקסודוס
שנותרו בחיים, על מנת לשמר את הזיכרונות
ולקדם את הנופלים בקרב על האונייה.
לכנס האחרון שנערך באוהל שם בתל אביב
הגיעה אורן עם נכדתה הבכורה, היום חיילת
בצה"ל. "אנשים מביאים את הילדים והנכדים
שלהם כדי שיראו. לאחרונה קברניט האונייה,
יוסי הראל, נפטר, ובכנס האחרון בו הספיק
להשתתף הוא עלה לבמה ישוב על כסא
גלגלים. אני גאה שעליתי על האקסודוס,
באמת גאה. זו ההיסטוריה של ישראל, ואני
בלבי פטרויטית".

רק אתה יכול לשדרג את העתיד שלך

עובדי המרכז הרפואי וולפסון

מתחילים ללמוד בנובמבר 2011

תואר שני במנהל
מערכות בריאות
(M.A)

משך הלימודים
שנה אחת או שנתיים

אפשרות להתמחות
בתחום הגרנטולוגיה

תכנית ההשלמה
לתואר ראשון
בסיעוד (B.S.N)

משך הלימודים
שנה אחת או שנתיים

מלגת לימודים
בסך 10,000 ₪

תואר ראשון
בניהול במערכות
(B.A)

מלגת לימודים
בסך 10,000 ₪

אין צורך
בפסיכומטרי

לשיחת ייעוץ ללא התחייבות
התקשרו עכשיו *המספר 245552*
בקרר אותנו ב - www.iac.ac.il

המכללה האקדמית לישראל ברמת גן בע"מ, חל"צ קיבלה היתר מהמועצה להשכלה גבוהה
לפתוח את תוכניות הלימודים. ההסמכה להענקת התארים מותנת באישור המועצה להשכלה גבוהה.

אמור מי הם ידידיך...

מימין: ורדה ליפשיץ, ד"ר זהבית זיו-נר, שלווה הסל, צילה הרשקו ודבורה שרר. צילום: רמי זרינגר

אנו יודעים היטב מיהם ידידינו - אבל חשוב שכולם ידעו על האנשים הנפלאים שמתגייסים למען בית החולים שלנו, משקיעים זמן ומאמצים ופותחים את הכיס למען קידומו ופיתוחו של המרכז הרפואי וולפסון. תודה לידידים שלנו - מכל הלב!

באווירה נינוחה ומכובדת מאוד אירחו דוריס ומורי ארקין ערב התרמה למען בית החולים וולפסון, שנערך בביתם היפה בכפר שמריהו. כמאתיים אורחים גדשו את גינת הבית וביניהם אורח הכבוד, השר סילבן שלום, בליווי רעייתו גידי שלום מוזס. בדברי ברכתו ציין השר את הישגי המרכז הרפואי וולפסון למרות דלות האמצעים העומדים לרשותו, ובמילים חמות ביקש מכל הגורמים לסייע כמיטב יכולתם. ראש המוסד לשעבר, אפרים הלוי, הרצה בפני האורחים בנושא "אחרי מאי ולפני ספטמבר". הלוי, ידיד ותיק של עמותת ידידי וולפסון, מצא לנכון לציין בפני חנה גוכשטט, מנהלת העמותה, כי ישמח להמשיך לסייע לבית החולים ככל שיוכל.

במהלך האירוע הודיע בן-חור ירושלמי, יו"ר העמותה, על הקמת "ועדה נשיאותית" שמתפקידה לגייס תומכים לבית החולים. בין חברי הוועדה שכבר נתנו את הסכמתם: הזמר יהורם גאון, המוסיקאי מאסטר גיל שוחט,

ונשות העסקים ורדה ליפשיץ, צילה הרשקו ושלווה הסל. יו"ר העמותה העניק לזוג ארקין תעודת הוקרה מרשימה על אירוח הערב. זו ההזדמנות לשוב ולהודות לאלי בארי, היו"ר הקודם של העמותה, לד"ר יצחק ברלוביץ, מנהל בית החולים, ולסגנית מנהל בית החולים, ד"ר זהבית זיו-נר, על שיתוף הפעולה ועל תרומתם להצלחת האירוע.

ומה הלאה?
ב-31 באוקטובר יקיימו עמותת הידידים והנהלת בית החולים ערב גאלה חגיגי של המחזמר "קברט" בביצוע התיאטרון הקאמרי. הערב יוקדש לקידום בית החולים וולפסון. פרטים על אירוע מיוחד זה יפורסמו בהמשך - בינתיים אפשר לאוורר את הסמוקניגים ושמות הערב...

(1) מימין: אלי בארי, ד"ר זהבית זיו-נר והשר סילבן שלום. (2) מימין: עמוס נדן, חנה גוכשטט ומורי ארקין. (3) דוריס ומורי ארקין מקבלים תעודת הוקרה מידיו של בן-חור ירושלמי. (4) מימין: ד"ר יצחק ברלוביץ, ד"ר זהבית זיו-נר והשר סילבן שלום. צילומים: רמי זרינגר

חגים שמחים!

עמותת ידידי המרכז הרפואי וולפסון מברכת את סגל בית החולים ואת כל ידידינו לקראת החגים הבאים עלינו לטובה.

לתמיכה בפעילות העמותה: טל' 03-5028596, 03-5028819 או במייל friends@wolfson.health.gov.il

כשמדובר בחיסכון הפנסיוני שלך, טוב שיש על מי לסמוך!

הסדר מיוחד לאחים ולאחיות במנורה מבטחים

הסכם הטבות ייחודי ומשודרג לחברי אגוד האחים והאחיות, העמיתים ב"מבטחים החדשה", מעניק לך חיסכון גבוה יותר ומהווה תרומה משמעותית להגדלת פנסיות הפרישה שלך!

בכדי ליהנות מההטבות שמציעה לך קרן הפנסיה, מבטחים החדשה, התקשרי עוד היום למומחי הפנסיה של מנורה מבטחים:

050-4049268

תומר קליסקי

050-4049298

דודו ארג'ואן

054-6669299

שילה הנדל

www.menoramivt.co.il | shivuk@newmivt.co.il | *9699

* האמור אינו מהווה תחליף ליעוץ או חוות דעת באשר לכדאיות ההשקעה או החיסכון הפנסיוני. * האמור לעיל בלשון נקבה מתייחס גם ללשון זכר. * דף מידע זה נועד למתן סקירה כללית בלבד, והוא לא נועד לקבוע את זכויותיך במנורה מבטחים. הזכויות קבועות בתקנון קרן הפנסיה, בפוליסת הביטוח הרלבנטית ובהסכם ההטבות שנערך עם האיגודים המקצועיים, ובהם בלבד. בכל מקרה של סתירה בין האמור בדף מידע זה לבין אחד או יותר מן המסמכים האמורים - יגברו הוראות המסמכים האמורים.

הצצה חריגה

פעילות ועדת החריגים בזמן השביתה מספקת הצצה מרתקת אל הליך חורף גורלות -

ואל מצב בלתי אפשרי, שבו רופאים נקרעים בין מחויבותם למטופלים ולשבועת היפוקרטס לבין נאמנותם למקצוע ולחברים

מחצית היום. מחר מתוכנן עוד יום של שביתה בבתי החולים. אנחנו ממתינות להיכנס לחדר של פרופ' טיבריו עזרי שביקומה מינוס אחת, שם מתקיימת היום ועדת החריגים. פרופ' עזרי, יו"ר ועדת החריגים בזמן שביתה הרופאים, מנווט ביד רמה ועדינה את הישיבה, ואנו חשות שזכינו להיות בקו הראשון ולהציץ בהליך הגזר גורלות אדם.

היום הוועדה פועלת בהרכב חסר: לצידו של פרופ' עזרי רק ד"ר אריה יודיץ'. בוועדות הקודמות, ובאלו שיתכנסו בהמשך, נוכחים גם פרופ' אברהם גולן, מנהל מחלקת היולדות, וד"ר זאק אשרוב, מנהל חדר המיון ויו"ר ועד הרופאים בוולפסון. ביחד, בין אם הם מעוניינים בכך ובין אם לאו, הם נאלצים לחרוץ גורלות: מי לניתוח ומי לא. מי לטיפול רפואי ומי לא. כמו ב"משפט שלמה", הם נאלצים להתמודד שוב ושוב עם אותו ניגוד עניינים: בין נאמנותם למטופלים ולשבועת היפוקרטס לבין נאמנותם למקצוע שבו בחרו, המקצוע שהם מקדישים לו את חייהם מגיל צעיר.

בשיחה אישית מקדימה עם פרופ' גולן, הוא מצהיר כי הפנייה אליו לשמש כחבר בוועדה הייתה בעיניו לכבוד גדול. בית החולים יקר לליבו, ולמרות שהזמן אצלו הוא מצרך יקר ונדיר, החליט לקחת חלק פעיל בוועדה.

מאת סימה אורן ומיכל ויינשל שיינמן

להסרת גידולים ממאירים. אנחנו מאוד תומכים בשביתה, היא מוצדקת. מערכת הבריאות קורסת. מצד שני, אנחנו לא מאפשרים מצב שבו ייגרמו לחולים פגיעות בלתי הפיכות". בין דיווח אחד למשנהו, ובין קבלת החלטות,

פרופ' עזרי: "אנחנו מאוד תומכים בשביתה, היא מוצדקת. מערכת הבריאות קורסת. מצד שני, אנחנו לא מאפשרים מצב שבו ייגרמו פגיעות בלתי הפיכות"

ד"ר יודיץ' נאנח בכיסאו ואומר: "איינשטיין הגדיר בזמנו מהו שיעון: לבצע את אותה הפעולה כל הזמן, ולצפות בכל פעם לתוצאה אחרת. אני כבר עברתי שתיים או שלוש שביתות בחיי, ותמיד התוצאה הייתה אותה התוצאה".

רגע של השראה ספרותית מהלך על החדר הצנוע, ופרופ' עזרי מוסיף: "קזנובה אמר בזמנו כי תרופה בידיים של איגורנט, הוזה-אומר בור וחסר ידע, היא כמו רעל בידיו של רוצח". כשהמשפטים המחכימים הללו עוד מצטלצלים באוזנינו אנו עוזבות את חדר הוועדה, מהרהרות באבסורד שבסיטואציה הנוכחית.

חלום הרפואה במבט לאחור

מאת ד"ר עוזי רביב

הקריירה שלי כרוקח נגדעה בגיל עשר כאשר שכנה באה וביקשה ולריאן. ידעתי שערבבתי ולריאן עם תמיסת יוד, ואולי זה עלול להזיק. התוודיתי על חטאי הפרמקולוגי

"לאחר 45 שנה ופרישה לגמלאות, אני חש סיפוק רב מעבודתי רבת השנים ומהיותי חלק קטן מעולם הרפואה במרבית שנותיי הפעילות. אני נזכר בשיר של פרנק סינטרה, האהוב עלי במיוחד: I DID IT MY WAY - עשיתי זאת בדרכי שלי"

כי התחרות הייתה גדולה. לא התקבלתי בפעם הראשונה ולכן למדתי ביולוגיה בשנת הלימודים הראשונה - לימודים שנלקחו בחשבון כאשר עברתי לפקולטה לרפואה. אחד ממורינו היה פרופ' ישעיהו ליבוביץ, זכרו לברכה, שלימד את הרפואנים כימיה אורגנית. בשיעור הראשון פנה אלינו הפרופסור, שבין יתר תארייו היה גם דוקטור לרפואה, ואמר: "רפואה הוא מקצוע יוצא מהכלל - רק החולים מקלקלים אותו". חייכנו לשמע הבדיחה, אך את האירוניה שבה קלטתי רק שנים מאוחר יותר כאשר התחלתי לטפל בחולים...

השנים חלפו, חלום הרפואה הפך לממשי. התמחות ברפואת ילדים, תורנויות רבות ואחר כך כוננויות - מסלול די רגיל של רופא בית חולים, ובנוסף, לצדכי פרנסה, תחילה תורנויות במד"א ובהמשך מרפאה פרטית כרופא עצמאי של "מכבי". במרוצת השנים נפגשתי עם פצינטיים שטיפלתי בהם בילדותם ואשר הפכו להורים - דור הולך ודור ילדים חדש בא...

עכשיו, לאחר 45 שנה ופרישה לגמלאות, אני חש רגיעה ואף סיפוק רב מעבודתי רבת השנים. למרות אמרתו של פרופ' ליבוביץ, המטופלים ברובם לא "קלקלו" את המקצוע. עם רבים יצרתי קשר טוב, ואני סבור שקשר זה תרם לי רבות בהתפתחותי כרופא. אמנם חולים כבר לא מידפקים על דלת מרפאתי (שכבר אינה קיימת...), הטלפון כבר לא מצלצל כמקודם ואמהות מודאגות כבר לא פונות אליי לקבל מענה לבעיות שהתעוררו אצל ילדיהן, אבל היום יש לי זמן לנכדיי, לעיסוקי תרבות ולתחביבים. מדי פעם אני פוגש הורים שילדיהם טופלו על ידי, או צעיר/צעירה שאומרים: "אתה מוכר לי, אה, היית הרופא שלי כשהייתי ילד". אז במבט לאחור - אלה זיכרונותיי מעולם הרפואה, שהייתי חלק קטן ממנו במרבית שנותיי הפעילות. אני נזכר בשיר שפרנק סינטרה שר, שיר אהוב עליי במיוחד: I DID IT MY WAY - עשיתי זאת בדרכי שלי.

פרופ' ישעיהו ליבוביץ ז"ל אמר לנו בשיעור הראשון: "רפואה הוא מקצוע יוצא מהכלל - רק החולים מקלקלים אותו". את האירוניה שבכך קלטתי יותר שנים מאוחר יותר

בית ספר לאנושיות

"היחידה לטיפול נמרץ לב וולפסון היא בית ספר לאנושיות", אומרת הלן ברוך שבנה אמיל בן ה-28 אושפז עם דום לב, מחוסר הכרה ומונשם, על רקע אוטם בשריר הלב. את מילות התודה שהיא כתבה לצוות היחידה לטיפול נמרץ לב אנו מביאים כאן כדברן וכלשונן - וכל המוסיף, גורע

מאת הלן ברוך | הביאה לפרסום: שושי פרידמן

כשהגענו ליחידה לטיפול נמרץ לב התקבלנו על ידי הצוות כאילו באירוע חגיגי. היה משהו חם, אוהב ותומך באוויר. אין כזו אווירה בבתי חולים. רופאים ואחיות איפשרו לנו להיות צמודים לילד, 24 שעות, להרגיש אותו, לנשום אותו.

אני חיברתי אמונה וגורל יחד, זה נשמע מיסטי אבל החלטתי שאני אתן לילד שלי כוח. לא נתתי לאף אחד סביבו לבכות. לא נתתי לאף אחד להישבר לידו. רוזי גרינשפן וצוות המחלקה ארגנו לנו חדר במחלקה עם מיטות.

הכוח שלנו, של המשפחה, הגיע מהצוות. מהאהבה ומהתמיכה שהם הרעיפו עלינו. אני לא יכולה לתרגם את זה למילים, זה היה פשוט בית ספר לאנושיות. אני לא יודעת אם בבתי הספר לרפואה ולאחיות לומדים להיות אנושי. זה פשוט בית החולים הזה, המחלקה הזאת - מהאישה שמחלקת את המרק ועד

למנהל מכון הלב. כולם ידעו להיות אנושיים. והאנושיות הזאת של הצוות מחזיקה אותך שפוי. אתה יודע שהיקר לך מכול נמצא בידים הכי טובות שיש. בעצם, מבחינה רפואית הם עשו הכול: צנתרו, עשו היפותרמיה, נשאר רק לתת הרבה אהבה. וזה מה שצוות היחידה עשה. עברנו 14 יום קשים מאוד. לא ידענו מה יקרה לאמיל, מה יצא מזה. במצב כזה אתה לא חושב מה תקבל בסוף, אתה רק רוצה שיפתח עיניים ויזוהה אותך.

לאורך כל הימים הללו הצוות גילה סבלנות רבה, איפשר לנו להישאר בחדר, פינק אותנו ועזר לנו בכול. האחיות רחצו את אמיל וריפדו אותו בקרמים. לומר "תודה" זה כלום, לומר "המון אהבה" זה כלום. הכוחות שהצוות נתן לנו - זה מה שחיזק אותנו. אני לא מאחלת לאיש לעבור את זה, אבל אם מישהו נאלץ לעבור זאת כדאי ליפול לידיים של הצוות הזה. היום אני באה לוולפסון בלי פחד, יש לי פה בית. הם נתנו לי חיים. הייתי יושבת עם הצוות, מתחבקת עם האחיות ומקבלת מהן אהבה. אלו דברים שלא שוכחים לעולם. אחיות ורופאים, כמה חשוב שלא תסתכלו על הרפואה רק לפי הספרים; קחו את האנושי שבכם ותמיד תבדקו עם עצמכם כשאתם מטפלים בחולים: האם כך הייתי מטפל באדם יקר לי? אחיות יקרות, תבינו שמה שאתן עושות זו עבודת קודש. אתן מלאכיות, ואל תשכחו להמשיך להיות כאלה. לפעמים עושים עבודה מתוך מונוטוניות ומפזרים אחריות. תבינו שאתם מטפלים באנשים.

משפחות שלמות עלולות להיהרס.

ברפואה ה"גורל" נראה משהו רחוק, אבל אסור להפנות לו עורף. אני הקרנתי הרבה ביטחון והצוות חש בזאת. לא הסכמתי שהמשפחה והצוות יאמרו "יהיה בסדר", דרשתי שיאמרו "זה בסדר". היחס של הצוות נתן לאמיל את הכוח לחזור, להביא ילדה לעולם. אני יודעת שהאנושיות והאהבה שהוא קיבל נתנו לו חיים. ורוזי, היא המושכות של המערך הזה, של כל הדבר המדהים הזה. אני לא יודעת מה היא עושה כאן לבנות, אבל העובדה היא שהאחיות שלכם ביחידה הן פשוט מלאכים אנושיים. לעולם לא נשכח אתכם.

הכוחות שהצוות נתן לנו - זה מה שחיזק אותנו. אני לא מאחלת לאיש לעבור את זה, אבל אם מישהו נאלץ לעבור זאת כדאי ליפול לידיים של הצוות הזה

משולחן ועד הגמלאים

במדור זה נביא מפעם לפעם מידע לגמלאי בית החולים. אנו מתחילים בעדכון לגבי פעילותו של ועד הגמלאים במגוון נושאים שעל הפרק

לפני כשנה וחצי הוחלט, באסיפה משותפת של כל הסקטורים של גמלאי בית החולים, להקים ועד גמלאים כחוק. המטרה: להשתתף יחד מדי פעם בחגיגות ובטיולים, ולהביא לידיעת כולם החלטות שהתקבלו בוועד הארצי.

פגישות עם מנהל בית החולים

הפעילות יצאה לדרך. קיימנו שתי פגישות עם ד"ר יצחק ברלוביץ, מנהל המרכז הרפואי. בקשתנו הראשונה הייתה שהגמלאים יוכלו לקבל טופס 17 לבדיקות במרפאות החוץ של בית החולים מהמוקדים של קופות החולים. בקשתנו לא התקבלה. בהמשך דיברנו עם ד"ר ברלוביץ על מצב בית החולים, שזקוק למתנדבים מכל הסקטורים.

היה נופש מוצלח - בקרוב נופש נוסף

בחודש נובמבר יצאנו לנופש באילת, אשר היה מוצלח מאוד. הנופש אורגן היטב על ידי חברתנו יוליה נבון. בית המלון היה ברמה גבוהה מאוד, הטיולים והמדריכים היו נהדרים.

חבל רק שהשתתפות הגמלאים בנופש לא הייתה ערה יותר. השנה, הנופש יהיה בחודש נובמבר ויתקיים בחיפה - זאת מכיוון שלצערנו לא התקבל המימון לנופש בקיץ.

גמלאי הסייעוד: לתשומת לבכם!

אנו מבקשים להביא לתשומת לב האחים והאחיות שיצאו לגמלאות ב-15 השנים האחרונות, כי בזמנו הופרשו עבורכם כספים ל"קו הבריאות" - חשבון המתנהל בבנק הפועלים - סניף ויצמן חולון. אנו ממליצים למי שלא הוציא את הכספים שעומדים לזכותו בחשבון זה לבדוק את הנושא מול הבנק.

נוסיף לעדכן אתכם גם בהמשך. ובינתיים, איחולי בריאות ושנה טובה לכל הגמלאים שלנו!

בשם חברי הוועד,

מרים חיימוביץ
יו"ר ועד הגמלאים

מכל האם

משחקייה עם לב ענק

צוות המשחקייה בוולפסון עושה עבודת קודש עם הילדים המאושפזים במחלקות הילדים - במקצועיות, בחיוך ועם המון סבלנות ואהבה. העבודה במשחקייה היא לא משחק ילדים - לצוות הנפלא שלנו מגיעות הרבה מילים טובות!

לתמיכה בתזונה בגיל השלישי

שילמור אבנון עמיתי | Y&R | PR-IL-PRO-ENS-07(03-09)

ניתן להשיג בקופות החולים, ברשתות הפארם ובבתי המרקחה

אנשור® פלוס: משקה עשיר בקלוריות ובחלבון, למבוגרים הזקוקים להעשרה תזונתית מלאה ומאוזנת, לעלייה במשקל הגוף. מחקרים מראים, כי איבוד משקל בקרב קשישים עלול להוביל להחמרה במצבם הבריאותי. מחלות כרוניות, בדידות, דמנציה, בעיות לעיסה וריבוי תרופות הן חלק מהסיבות הגורמות לירידה בתיאבון ולאיבוד משקל בקרב קשישים.

אבוט נוטרישן, מעבדות אבוט, ארה"ב. נציג: אבוט ישראל, קרית עתידים, בניין 4, ת.ד. 58099, תל אביב. יבואן: פרומדיקו, רח' בולטימור 4, קרית אריה, פתח תקוה

חומרים פעילים: פחמימות, חלבונים, שומנים ויטמינים ומינרלים. יש לעיין בעלון לצרכן לפני השימוש